

סֵפֶר
זוהר לְפִנְיֵי הַשָּׁלֵם
כִּדְרֵי א'

הַלְבוּת בַּסֵּה

עמ"י

הבית והקבר קצרו ויעלא
בית מדרשו ספר "שולחן ערוך"
נפטר ממנו ביום שבת ונפטר
ביום שבת ונפטר ביום שבת
ביום שבת ונפטר ביום שבת
ביום שבת ונפטר ביום שבת

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל אורח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמב"א"
הזהיר ממשלו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (האריז"ל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

ג' ליון

א'

י' ד אדר

[יום א']

משלשים יום קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו ובגן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרות בעצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שיביאני התלמוד לירי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ודעות התורה. ויתברני עושה לשם יחדיו קודם שא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתתיהם יאהרונת"י על ידי הנעלים ברחליו ורחמימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

רבינו יוסף קארו

הבית והקבר קצרו ויעלא
בית מדרשו ספר "שולחן ערוך"
נפטר ממנו ביום שבת ונפטר
ביום שבת ונפטר ביום שבת
ביום שבת ונפטר ביום שבת
ביום שבת ונפטר ביום שבת

לא עכב דעת כל אדם עם הברכה לבער אם נמצא (כל בו):

סימן תלג – דיני בדיקת חמץ, ובו י"א סעיפים

א. הבדיקה צריך שתהיה לאור הנר ולא לאור הלבנה ואם עבר ולא בדק ליל י"ד כשבודק ביום י"ד לא יבדוק לאור החמה אלא לאור הנר ואכסדרה שאורה רב אם בדקה לאור החמה דיו והוא הדין כנגד ארובה שבחדר:

ב. אין בודקין לאור האבוקה אלא לאור הנר ולא בנר של חלב ולא של שומן ולא של שמן אלא בנר של שעווה. (הגה: והוא יחידי אבל שתי נרות ביחד אפילו קלושים דינם כאבוקה) (מהרי"ל בשם אגודה):

ג. בודק כל המקומות שיש לחוש שמא הכניסו בהם חמץ ולכן כל חדרי הבית והעליות צריכים בדיקה שפעמים אדם נכנס בהם ופתו בידו אבל אצרות יין שאין מסתפק מהם וכן מתבן וכיוצא בו אינם צריכים בדיקה:

ד. חורי הבית וזיוין הבולטים מהכתלים שאינם גבוהים הרבה ולא גמזונים הרבה צריכים בדיקה אבל הגבוהים שאין יד האדם מגעת שם והגמזונים פחות משלושה טפחים אינם צריכים בדיקה:

* * *

עבדים היינו עד לכפר על כל עונותינו ופוסקים לומר ברכי נפשי (מנהגים):

סימן תלג – זמן בדיקת החמץ, ובו ב' סעיפים

א. בתחילת ליל י"ד בניסן בודקין את החמץ לאור הנר בחורין ובסדקין בכל המקומות שדרך להכניס שם חמץ:

ב. יזהר כל אדם שלא יתחיל בשום מלאכה ולא יאכל עד שיבדוק ואפילו אם יש לו עת קבוע ללמוד לא ילמוד עד שיבדוק ואם התחיל ללמוד מבעוד יום אין צריך להפסיק. (ויש אומרים שצריך להפסיק וכן קודם נראה לי עיקר):

סימן תלג – דין ברכת בדיקת חמץ, ובו ב' סעיפים

א. קודם שיתחיל לבדוק יברך אשר קדשנו במצותיו וצונו על ביעור חמץ. ואם התחיל לבדוק בלא ברכה יברך כל זמן שלא סיים בדיקתו (כל בו). ויזהר שלא ידבר בין הברכה לתחילת הבדיקה וטוב שלא ידבר בדברים אחרים עד שיגמור כל הבדיקה כדי שישים אל לבו לבדוק בכל המקומות שמכניסין בו חמץ:

ב. בברכה אחת יכול לבדוק כמה בתים ואם בעל הבית רוצה יעמיד מבני ביתו אצלו בשעה שהוא מברך ויתפזרו לבדוק איש איש במקומו על סמך ברכה שבירך בעל הבית. הגה: ונוהגים להניח פתיתי חמץ במקום שימצאם הבודק כדי שלא יהא ברכתו לבטלה (מהר"י ברי"ן). ומיהו אם לא נתן

סדר הלימוד ליום הפורים יום א' משלשים יום קודם הפסח

"ומתחילין מיום הפורים עצמון"
(חק יעקב, פרי חדש, שו"ע התניא – עפ"י הגמ' סנהדרין י"ב, רש"י ר"ה ו' וסנהדרין פ"ו, תוס' בנדרות נ"ו, ושם)

הלכות פסח

סימן תכט – שאין נופלין על פניהם כל ניסן, ובו ב' סעיפים

א. שואלים בהלכות פסח קודם לפסח שלשים יום. הגה: ומנהג לקנות חטים לחלקן לעניים לצורך פסח וכל מי שדר בעיר י"ב חודש צריך ליתן לזה (אור ודוע):

ב. אין נופלים על פניהם בכל חודש ניסן ואין אומרים צדקתך בשבת במנחה ואין מספדין בו ואין מתעניין בו להזכיר בצבור והבכורות מתענים בו בערב פסח. הגה: גם אין אומרים צדק הדין בכל חודש ניסן ונהגו שאין מתעניין בו תענית כלל אפילו יום שמת בו אביו או אמו אבל תענית חלום מתעניין ואין אומרים מזמור לתורה ואל ארך אפים ולמנצח בערב פסח ולא ביום טוב (מנהגים). ונוהגין להרבות קצת באכילה ושתייה ביום אחר החג והוא אסרו חג (גמרא ורש"י פרק לולב):

סימן תל, ובו סעיף אחד

א. שבת שלפני הפסח קורין אותו שבת הגדול מפני הנס שנעשה בו. הגה: והמנהג לומר במנחה ההגדה מתחילת

מונט לו ש"א
חטא כל השנה

הנה מובא פה ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח ש"א יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. וכשמוחת. ולכל תפארים וידידים. לזכות את הכבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" ולכל המזכה את הרבים [ו"ד אדר]. יום א' משלשים יום קודם הפסח וזכה לזכרים צדיקים!

כל זהיר ממשלו חמץ בפסח

עש"ו

דביו משה איסרליש

רבינו משה איסרליש זצ"ל
בית מדרשו ספר "דומ"ץ"
בבית מדרשו הרבנו שני
הוא ידוע כמחבר ספר "תוספות"
ועל ספריו ראו בהמשך.

**מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארח "הלכות פסח" שלשים יום קודם חג
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד ערוך מיוחד עם רמב"א
הזהיר ממשהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחמא כל השנה (האריז"ל)**

**תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום**

טו אדר

יום ב'

משלשים יום
קודם הפסח

גליון ב'

הלכות פסח לשלשים יום

**לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום**

**תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בעצרת הלכות חג בחג**

עמ"י

דביו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
בית מדרשו ספר "שולחן ערוך"
בבית מדרשו הרבנו שני
הוא ידוע כמחבר ספר "שולחן ערוך"
ועל ספריו ראו בהמשך.

בדיקה אחרת כגון אם יטלנו עכבר בפניו או אם יחסר לחמו כגון שיניח עשר ככרות וימצא תשע אבל בסתם שאינו יודע אם חסר ממנו אם לא לא ואם כפה עליו כלי ולא מצאו אינו צריך לבדוק בענין שאין בו סכנה לכך יכפה עליו כלי או יתלנו באוויר או יניחנו בתיבה מקום שאין עכבר יכול לבוא:

ב. אחר הבדיקה מיד בלילה יבטלנו ויאמר כל חמירא דאיתיה ברשותי דלא חזיתיה ודלא ביערתיה ליבטיל וליהוי כעפרא דארעא. הגה: ואמר הביטול בלשון שמבין (מהר"י ברי"ן). ואם אמרו בלשון הקודש כל חמירא כולל חמץ ושאר (תרומת הדשן סימן קל"ד), אבל בשאר לשונות צריך להזכיר כל אחד בפני עצמו (דברי עצמו). טוב לחזור ולבטל פעם אחרת ביום י"ד סוף שעה חמישית קודם שתגיע שעה ששית שמשנתגיע שעה ששית נאסר ואין בידו לבטלו. הגה: ואין לבטל ביום אלא לאחר ששרף החמץ כדי לקיים מצות שריפה בחמץ שלו (מהרי"י):

ג. בביטול היום יאמר דחזיתיה ודלא חזיתיה דבערתיה ודלא בערתיה:

ד. שולחו יכול לבטל (וכשמבטל שליח צריך שיאמר חמצו של פלוני יהא בטל וכו') (תשובת מהר"י ברי"ן). אם אין האיש בביתו יבטל במקום שהוא ואם אינו עושה כן טוב שתבטל אשתו:

* * *

שישלים בדיקתו שאינו עוסק במצוה יחפש אחר מחט שנאבד לו ויבא לידי סכנה והני מילי בסתם אבל בידוע שיש תחתיו חמץ אם אין עליו גובה שלשה טפחים צריך להוציאו משם במרא וחצינא בענין שאין בו סכנה ואם יש עליו גובה שלשה טפחים מבטלו בלבו ודיו:

ט. מרתף שמסדרין בו שורות של חביות זו אצל זו עד שנתמלא כולו וחוזרין ומסדרין שורות אחרות על התחתונות עד הקורה אין צריך לבדוק אלא שורה העליונה ואחרת למטה ממנה דהיינו שורה על פני רוחב המרתף ולא על כל שטח המרתף אלא העליונה הרואה את הקורה ואת הפתח ואחרת למטה ממנה:

י. בתי כנסיות ובתי מדרשות צריכים בדיקה מפני שהתנינוקות מכניסים בהם חמץ:

יא. המכבד חדרו ב"ג בניסן ומכוין לבדוק החמץ ולבערו ונוהר שלא להכניס שם עוד חמץ אף על פי כן צריך לבדוק בליל י"ד. הגה: וכל אדם צריך לכבד חדריו קודם הבדיקה (מרדכי ריש פסחים). והכיסים או בתי יד של בגדים שנותנים בהם לפעמים חמץ צריכין בדיקה (מהר"י):

סימן תלד – דינים הנוגעים תיבה אחר הבדיקה, ובו ד' טעמים

א. אחר הבדיקה יהא נזהר בחמץ שמשירר להצניעו כדי שלא יצטרך

סדר הלימוד ליום ט"ו אדר יום ב' משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תלג – דיני בדיקת חמץ

ה. גג היציע והמגדל שגגיהם משופעים ומפני כך אין גגיהם ראויין לשום תשמיש אינם צריכין בדיקה אפילו הם בתוך הבית:

ו. רפת של בקר אינו צריך בדיקה שאם היה שם חמץ הבהמות יאכלוהו וכן לול של תרנגולים אינו צריך בדיקה מפני שאם היה שם חמץ התרנגולים יאכלוהו וכן אמצעה של חצר אינו צריך בדיקה שאם היה שם חמץ העורבים ושאר עופות המצויים שם יאכלוהו והני מילי מספק חמץ אבל ודאי חמץ לא. הגה: אבל לקמן סימן תמ"ה סעיף ג' מבואר דמותר להשליך חמץ במקום שהעופות מצויים כל שכן שאין צריך לבער משם אפילו חמץ ודאי עד לאחר זמן איסורו:

ז. חור שבין יהודי לחבירו כל אחד בודק עד מקום שידו מגעת והשאר מבטל בלבו ודיו ושבין יהודי לעכו"ם אינו צריך בדיקה כלל שמא יאמר כשפים הוא עושה לי ונמצא בא לידי סכנה:

ח. כותל שנשתמש בו חמץ בחורין ונפל ונעשה גל אפילו אינו גבוה ג' טפחים כדי חפישת הכלב אין צריך לבדוק תחתיו כיון שיש בו סכנת עקרב שמצויים בגלים חיישינן שמא אחר

מונח לו שכל חטא כל השנה

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מוזקק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יומור כל הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטל שלא יחמא כל השנה. נא לפרסם בקתי כנסיות ובכתי מדרשות. ובשמות. ולכל המכרים וידידים. לנפות את הכבים להיות יבן עולם הבא על ידי לימוד "הלכה" בקל יום. שהוא "תורה" לשמחה! וכל המזכה את הרבים **[ט"ו אדר]. יום ב' משלשים יום קודם הפסח** זוכה לבנים צדיקים!

כל הזהיר ממשוהו חמץ בפסח

עשיר

רבינו משה איסרליש

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל ארח 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג
שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א'
הזהיר ממשוה חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (האריז"ל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

טו אדר
[יום ג']
משלשים יום
קודם הפסח

ג' ניסן
ג'

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו רבנן חטה תיקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בצורת הלכות חג בחג

עמ"י

רבינו יוסף קארו

רבינו משה איסרליש זצ"ל
נפ' כ"ב סיון ה'תקנ"א
ב"ר אהרן ב"ר אברהם
היה ראש ישיבת פורת
ספרד ונשיא ה"ת"ת
(נפ' ע"פ ר' יצחק ד"ר)

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שיוכחני התלמוד לירי מעשה. ולירי מדות ישראל. ולירי וידעת התורה.
ונכריני עושה לשם ייחוד קודש קריה היא ושכינותיה בשם יהוה ובשם אדני מלכותיהם יאחדנה"י
על ידי הנעלים בדחילו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

רבינו יוסף קארו זצ"ל
נפ' כ"ב סיון ה'תקנ"א
ב"ר אהרן ב"ר אברהם
היה ראש ישיבת פורת
ספרד ונשיא ה"ת"ת
(נפ' ע"פ ר' יצחק ד"ר)

מצות ביעור (אף על פי שהנכרי יכנס לבית בפסח ויש אומרים שאינו צריך כשנכנס בו הנכרי) (טור):

סימן תלו – המשכיר בית לחבירו, על מי חל חובת ביעור, ובו ד' סעיפים

א. המשכיר בית לחבירו לצורך י"ד וממנו ואילך וקנהו וקנהו באחד מהדרכים ששכירות קרקע נקנה בו אם עד שלא מסר לו המפתח חל י"ד על המשכיר לבדוק ואם משמסר לו המפתח חל י"ד על השוכר לבדוק:

ב. השוכר בית מחבירו ב"ד ואינו יודע אם הוא בדוק אם הוא בעיר שואלו אם בדקו ואם אינו בעיר חזקתו בדוק ומבטלו בלבו ודיו:

ג. המשכיר בית לחבירו בחזקת בדוק ונמצא שאינו בדוק על השוכר לבדוק ואינו מקח טעות ואפילו במקום שבדוקים בשכר שהרי מצוה הוא עושה. הגה: ויש אומרים דצריך להחזיר לו שכר הבדיקה הואיל והתנה בהדיא שיהיה בדוק (המגיד פרק ב' ומשמע לעיל סימן י"ד):

ד. בית שהוחזק שלא בדקו המשכיר ואמרו אשה או עבד או קטן אנו בדקנוהו הרי אלו נאמנים והוא שיהא קטן שיש בו דעת לבדוק:

* * *

צריך לבדוק. הגה: ואוצר חטים שיש חטים מחומצים בקרקעית הבור אם נעשה האוצר שלשים יום קודם הפסח אינו זקוק לבער אלא מבטלו בלבו ודיו מיהו לאחר פסח כשמפנה האוצר אסור ליהנות מאותן חטים ואם אין שם חמץ ידוע אלא ספק מותר למכור האוצר כך ביחד (תשובת הרשב"א סימן ע"ו):

ב. ויש אומרים דקודם ל' יום שאינו צריך לבדוק היינו כשאין דעתו לחזור בתוך הפסח ואף על פי שדעתו לחזור קודם הפסח או אחריו אינו צריך לבדוק כיון שהוא קודם שלשים (וכשיגיע פסח יבטלנו) אבל אם דעתו לחזור בתוך הפסח צריך לבדוק אפילו מראש השנה ואם שכח ולא בדק יבטל כשיגיע הפסח ולא יכרך על הבטול. הגה: גם אשתו תבדוק ותבטל בביתו דילמא ישכח לבטל במקום שהוא (כל בו):

ג. ישראל היוצא מבית נכרי תוך שלשים יום ונכנס בבית אחר בעיר זו או הולך לעיר אחרת אינו צריך לבער בית הנכרי שהרי יקיים מצות ביעור באותו בית אחר אבל אם הוא מפרש או יוצא בשיירא ולא יכנס בפסח בבית יש מי שאומר שחל עליו חובת הביעור כיון שהוא תוך ל' יום וצריך לבער בית הנכרי שהוא יוצא ממנו כדי לקיים

סדר הלימוד ליום ט"ז אדר יום ג' משלשים יום קודם הפסח

סימן תלה – דין מי שלא בדק בליל י"ד, ובו סעיף אחד

א. לא בדק בליל י"ד יבדוק ביום י"ד באיזו שעה שיזכור מהיום לא בדק כל יום י"ד יבדוק בתוך הפסח לא בדק בתוך הפסח יבדוק לאחר הפסח כדי שלא יכשל בחמץ שעבר עליו הפסח שהוא אסור בהנאה ועל הבדיקה שלאחר הפסח לא יכרך:

סימן תלו – דין המפרש בים, והיוצא בשיירא, ובו ג' סעיפים

א. המפרש מיבשה לים או יוצא בשיירא ואינו מניח בביתו מי שיבדוק תוך שלשים יום זקוק לבדוק. (ולא יכרך אז על ביעור חמץ) (כל בו). קודם שלשים יום אינו צריך לבדוק (וכשמגיע פסח יבטלנו) (טור) ואם דעתו לחזור קודם הפסח צריך לבדוק ואחר כך יצא דחיישינן שמא יחזור ערב פסח בין השמשות ולא יהיה לו פנאי לבער וכן העושה ביתו אוצר תוך שלשים יום זקוק לבדוק ואחר כך כונס אוצרו לתוכו קודם שלשים יום אם דעתו לפנותו קודם הפסח צריך לבדוק ואחר כך עושהו אוצר ואם אין דעתו לפנותו קודם הפסח אינו

מונח לו של א חטא כל השנה

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחזיק שלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קודם תג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולקבץ המבקים וידידים. לזכות את הרבים להיות 'בן טוֹבָה' על ידי לימוד 'ה'ק'ה' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה'! וכל המזכה את הרבים [ט"ז אדר]. יום ג' משלשים יום קודם הפסח זוכה לקיים צדיקים!

כל הנהיג
מחשבותיו
בפסח

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארץ "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
 שעל ידי "מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמב"א
 הזהיר ממשוהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (האריז"ל)

עמי

עשרי

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום

הלכות פסח לשלשים יום

לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
 לשלשים יום – עמוד אחד ליום
 תנו ובגן משה תיקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו
 של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בעצות הלכות חג בחג

יז אדר
 [יום ד']
 משלשים יום
 קודם הפסח

ג' ניסן
 ד'

רבינו משה איסרליש זצ"ל
 בעל מחבר ספר "המורה"
 נפטר ע"פ חשבון שנת ה'תר"ס
 ונשם מנוחיו בבית
 (נפטר בבית ר' ישראל ז"ל)

רבינו יוסף קארו זצ"ל
 בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
 נפטר ע"פ חשבון שנת ה'תק"ל
 ונשם מנוחיו בבית
 (נפטר בבית ר' אפרים ז"ל)

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי זריעת התורה.
 ובהריני עושה לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתתקדים יאהרונה"י
 על גבי הנעלים ברחמינו ברחמיך שלום בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום י"ז אדר יום ד' משלשים יום קודם הפסח

סימן תלח – עכבר שנכנס לבית בדוק וכבר בפיו
 בדוק וכבר בפיו, ובו ב' סעיפים

א. עכבר שנכנס לבית בדוק וכבר בפיו
 ונכנס אחריו ומצא פירוורין אפילו כדי
 כל הככר צריך לחזור ולבדוק הבית
 אחר הככר שהכנס לפי שאין דרכו
 של עכבר לפרו והני פירוורין מעלמא
 אתו ולא מאותו ככר אבל אם תינוק
 נכנס לבית בדוק וכבר בידו ונכנס
 אחריו ומצא פירוורין אינו צריך לחזור
 ולבדוק שהזקתו שאכלו ואלו
 הפירוורין שנפלו ממנו בשעת אכילה
 שדרך התינוק לפרו ויש אומרים
 שאם אין בפירוורין כדי כל הככר
 צריך לחזור ולבדוק. (דיני עכבר נכנס
 ויוצא השמיט הרב הואיל ולא שכיח):

ב. כזית חמץ למעלה על הקורה
 מחייבים אותו מחייבין אותו להביא
 סולם להורידו מפני שפעמים יפול
 מהקורה אבל אם היה חמץ בבור אין
 מחייבין אותו להעלותו אלא מבטלו
 בלבו ודיו:

סימן תלט – דין מי שבדק ולא מצא
 מספר ככרות שהניה, ובו ד' סעיפים

א. ט' צבורין של מצה ואחד של חמץ
 ובא עכבר ונטל ולא ידענו אם נטל
 חמץ או אם נטל מצה ונכנס לבית
 בדוק צריך לחזור ולבדוק, מיהו אם
 הככר קטן שיכול העכבר לאכול תלינן

להקל שאכלו ואין צריך לבדוק (טור),
 שכל הקבוע כמחצה על מחצה ואם
 פירש הככר ממקום קביעתו ונטלו
 העכבר משם אין צריך לחזור ולבדוק
 דכל דפריש מרובא פריש:

ב. ב' צבורין אחד של חמץ ואחד של
 מצה וב' בתים אחד בדוק ואחד
 שאינו בדוק ובאו שני עכברים זה
 נטל חמץ וזה נטל מצה ואין ידוע
 לאיזה בית נכנס זה שנטל החמץ וכן
 שני בתים בדוקים וצבור אחד של
 חמץ ובא עכבר ונטל ואין ידוע
 לאיזה בית נכנס או שידע שנכנס
 לאחד מהם ונכנס אחריו ובדק ולא
 מצא כלום או שבדק קצת מהבית
 ומצא ככר אינו צריך לחזור ולבדוק.
 (כך הם דברי הרמב"ם אבל מסקנת הפוסקים
 אינו כן):

ג. הניה ט' ככרות חמץ ומצא י' צריך
 לבדוק אחר כל הט' וכן אם הניה
 עשרה ומצא ט' צריך לבדוק אחר כל
 הי' שאנו אומרים מה שהניה נטל
 ואלו אחרים הם ויש אומרים הני
 מילי בקשורים יחד אבל אם אינם
 קשורים יחד אין צריך לבדוק אלא
 אחר האחד:

ד. הניה חמץ בזוית זו ומצאו בזוית
 אחרת צריך לחזור ולבדוק:

סימן תמ – דין חמצו של נכרי
 שהופקד אצל ישראל, ובו ד' סעיפים

א. נכרי שהפקיד חמצו אצל ישראל אם
 הוא חייב באחריותו מגניבה ואבידה

בין שהוא בביתו בין שהוא בכל מקום
 ברשותו חייב לבערו. הגה: ואפילו חזר
 והפקידו ביד נכרי אחר (הגהות אלפסי פרק
 קמא דפסחים ב'). ויש אומרים שאפילו
 אינו עליו אלא שומר חנם שחייב
 בפשיעה חייב לבערו ואפילו אם אינו
 חייב באחריותו בדין אלא שידוע
 שהנכרי אדם ויכפהו לשלם אם יאבד
 חייב לבערו ויש חולקים:

ב. ואם אינו חייב באחריותו אינו חייב
 לבערו אפילו אם כבש תחת ידו כגון
 שהוא גר תושב ושרוי עמו בחצר
 וצריך לעשות לפניו מחיצה גבוה י'
 טפחים כדי שלא ישכח ויאכלנו.
 הגה: ונכרי שהניח חמץ בבית ישראל
 בלא רשותו כופה עליו כלי (ריב"ש סימן
 ת"א) ודוקא ביום טוב אבל אם הוא קודם
 יום טוב צריך לעשות מחיצה (עיין לקמן
 סימן תמ"ו סעיף א'):

ג. נכרי שנכנס לבית ישראל וחמצו בידו
 אינו זקוק להוציאו אף על פי
 שהישראל רואה חמץ של נכרי אינו
 בכך כלום אבל אסור להעלותו עמו
 על השלחן ואפילו בהפסק מפה:

ד. ישראל שהפקיד חמצו אצל ישראל
 חבירו או אצל הנכרי אף על פי
 שקבל עליו הנפקד אחריות עובר
 עליו [אף] המפקד:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מוה"ק ל"ש"שים יום קדם הפסח. עמוד אחר ליום. כך יגמור כל הלכות
 פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי גננסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל
 הספרים וידידים. לזכות את הרכים להיות בין עולם הקא"י על ידי לימוד "הלכה" בכל יום. שהוא "תורה" ל"ש"שים
 וכל המזכה את הרבים [י"ז אדר]. יום ד' משלשים יום קודם הפסח
 זוכה ל"גנים צדיקים!

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל אורח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
שיעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמב"א"
הזהיר ממשהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (האריז"ל)

עמי

עמי

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום

הלכות פסח לשלשים יום

לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות הלכות חג בחג

יח אדר
[יום ה']
משלשים יום
קודם הפסח

גליין
ה'

רבינו משה איסר"ל זצ"ל
בספר "מבשרי שני" (רמב"א)
דבר אורי שנת ה'תק"ל
יום שבתאי פסח
(עם פסח ר' יוסף קארו)

רבינו יוסף קארו זצ"ל
בספר "מבשרי שני" (שולחן ערוך)
דבר אורי שנת ה'תק"ל
יום שבתאי פסח
(עם פסח ר' יוסף קארו)

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שוביאי התלמוד לירי מעשה. ולידי מרות ישרות. ולידי ידיעת התורה.
נחביני עושה לשם יחיד קודשא בריך הוא ושבכינתיה בשם יהוה ובשם אדניי מתנבחים יאהדונה"י
על ידי הנעלים בך חילו וקחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום י"ח אדר יום ה' משלשים יום קודם הפסח

סימן תמא – דיני מי שהלוחה על
חמץ, ובו ב' סעיפים

א. נכרי שהלוחה לישראל על חמצו ומשכנו בידו ואמר ליה מעכשיו יהא שלך אם לא אפרע לך לזמן פלוני והגיע הזמן ולא פרעו מותר אפילו לא הגיע הזמן שקבע עד אחר הפסח דמשהגיע הזמן ולא פרעו נקנה לו למפרע והוי ליה חמצו של נכרי:
ב. ישראל שהלוחה לנכרי על חמצו אם משכנו בידו ואמר ליה מעכשיו והגיע הזמן אפילו אחר הפסח ולא פרעו אפילו אין אחריותו עליו אסור משום דקני ליה למפרע אבל אם לא אמר ליה מעכשיו ואין אחריותו עליו מותר:

סימן תמב – דין תערובת חמץ, ובו י"א סעיפים

א. תערובת חמץ עוברים עליו משום כל יראה וכל ימצא כגון המוריס וכותח הבבלי ושכר המדי וכל כיוצא באלו מדברים הנאכלים אבל דבר שיש בו תערובת חמץ ואינו ראוי לאכילה מותר לקיימו בפסח כגון עריבת העבדנין שנתן לתוכה קמח ועורות אפילו נתנן שעה אחת קודם זמן הביעור הרי זה מותר לקיימו ואם לא

נתן העורות ונתן הקמח קודם ג' ימים לשעת הביעור מותר לקיימו שהרי נפסד והבאיש תוך שלשה ימים חייב לבער וכן הקילור והרטיה והאספלגית והתריאק"ה שנתן לתוכו חמץ מותר לקיימן בפסח שהרי נפסד צורת החמץ:

ב. הפת עצמה שעופשה ונפסלה מלאכול הכלב ומלוגמא שנסרחה אינו חייב לבער:

ג. בגדים שכבסו אותם בחלב חטה וכן ניירות שדבקו אותם בחמץ וכל כיוצא בזה מותר לקיימן בפסח שאין צורת החמץ עומדת. הגה: ולכן מותר לדבק ניירות בחלון תוך שלשים לפסח ויש מחמירין אם נראה מבחוץ (תרומת הדשן סימן ק"י ופסקיו סימן קמ"ט ומהר"י):

ד. דבר שנתערב בו חמץ ואינו מאכל אדם כלל או שאינו מאכל כל אדם כגון התריאק"ה וכיוצא בו אף על פי שמותר לקיימו אסור לאכלו עד אחר הפסח ואף על פי שאין בו מן החמץ אלא כל שהוא הרי זה אסור לאכלו. הגה: ולקמן סימן תמ"ז סעיף ד' בהג"ה יתבאר דיש חולקים ומתירים אם נתבטל קודם הפסח והכי קיימא לן:

ה. שכר שעושים מחיטים ושעורים חייבים לבערו וכן אם העמיד גבינות בחלא משכר שעורים או חטים חייב לבערם:

א. נהגו לגרר הכתלים והכסאות שנגע בהם חמץ ויש להם על מה שיסמוכו ואם יש חמץ בסדק שאינו יכול לחטט אחריו יטיח עליו מעט טיט:

ז. בצק שבסדקי עריבה אם יש כזית במקום אחד חייב לבער ואם לאו אם היה עשוי לחזק בו שברי העריבה או לסתום בו נקב בטל במיעוטו ואם לאו חייב לבער:

ח. היו בו שני חצאי זיתים בב' מקומות וחוט של בצק ביניהם רואים כל שאילו ניטל החוט ניטלין עמו חייב לבער ואם לאו אינו צריך לבער במה דברים אמורים בעריבה אבל בבית אף על פי שאם ניטל החוט אין ניטלין עמו חייב לבער מפני שפעמים מקבץ אותם היה חצי זית בבית וחצי זית בעליה חצי זית בבית וחצי זית באכסדרה חצי זית בבית זה וחצי זית בבית שלפנים ממנו הואיל ואלו החצאי זיתים דבוקים בכותלים או בקורות או בקרקעות אינו חייב לבער אלא מבטלו בלבד ודיו:

ט. חמץ שנתעפש קודם זמן איסורו ונפסל מאכילת הכלב או ששרפו באש (קודם זמנו) (ר"ן) ונחרך עד שאינו ראוי לכלב או שייחדו לשיבה וטח אותו בטיט מותר לקיימו בפסח:

י. דיו שהוא מבושל בשכר שעורים מותר לכתוב בו:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחזק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחר ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בפתי כנסיות וכבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל המכרים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים [י"ח אדר]. יום ה' משלשים יום קודם הפסח וזכה לזכרון צדיקים!

עמ"י

רבינו יוסף קארו זצ"ל
בן חסד ספר "שולחן ערוך"
ספר מעיינות פת תשובה
והוא נקרא "שולחן ערוך"
(בספר אגרות אבותיו)

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א"
הזהיר ממשהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחמא כל השנה (האר"ז"ל)

עש"י

רבינו משה איסרליש זצ"ל
בן חסד ספר "דמ"א"
ספר בענין תפילות
והוא נקרא "דמ"א"
(בספר אגרות אבותיו)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום

י"ט אדר
[יום ו']
משלשים יום
קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בעצות הלכות חג בחג

גליון
ו'

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לידי מעשה. גלידי מרות ישרות. גלידי נדיעת התורה.
נבחרני עושה לשם יחיד קודקשא בקידק הוא ושקיתתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהודנה"י
על ידי הנעלים בדחילו ורחימו ביהודא שלום בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום י"ט אדר יום ו' משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תמב – דין תעובות חמץ

א. עריבות שלשין בהם חמץ אין לסמוך על מה שרוחצים אותן בחמץ ומנקרין החמץ מהן כי אי אפשר לנקרן שלא ישאר בהן בין הכל כזית והכלי מצרפו וצריך ליתנן במתנה לנכרי עד לאחר הפסח או לטוחן בטיט והוא הדין לבצק שבכלי נסרים שאינו יכול להוציאו. הגה: וטוב לעשות כן בכלים שמניחין בהם קמח כל השנה (מהר"י) וכן בכלים שמניחים בהם פת כל השנה ומפה שהיתה מונחת על שק קמח לא מהני לה ניעור וצריכה כבוס כדי להשתמש עליה בפסח (מהר"ל):

סימן תמו – דין חמץ בערב פסח לאחר שש, ובו ג' סעיפים

א. חמץ ממש שעות ולמעלה ביום י"ד אסור בהנאה, (אפילו חמצו של נכרי אסור ליהנות ממנו) (טור סימן ת"ן וריב"ש סימן י"ח), ואסורו חכמים שתי שעות קודם דהיינו מתחלת שעה חמישית ומיהו כל שעה חמישית מותר בהנאה ורשאי למכרו לנכרי אפילו הרבה ביחד שודאי לא יאכלנו קודם פסח ויכול להאכילו לבהמה חיה ועוף ובלבד שיעמוד עליהם לראות שלא יצניעו ממנו ויבער מה ששיירו ממנו ומתחלת שעה ששית ולמעלה אסורו גם בהנאה. הגה: ובשנת העיבור שהיום ארוך אלו הארבע שעות לפי ענין היום

ומותר לאכול חמץ עד שלש הימים (רמב"ם בפירוש המשנה ריש ברכות ומהר"י). ויש אומרים עד ב' שעות קודם חצות (תרומת הדשן סימן קכ"א):

ב. ישראל שהיה בידו חמצו של ישראל אחר בפקדון יעכבנו עד שעה חמישית ואם לא בא בעליו ימכרנו לנכרי ואם לא מכרו חייב לבערו בזמן איסורו אפילו אם אינו חייב באחריותו:

ג. אם קנו שום דבר בחמץ אחר שש שעות מותר מפני שחמץ אינו תופס דמיו:

סימן תמד – דין ערב פסח שחל להיות בשבת, ובו ח' סעיפים

א. י"ד שחל להיות בשבת בודקין ליל שלשה עשר ומבערים הכל לפני השבת ומשיירין מזון שתי סעודות לצורך השבת דסעודה שלישית זמנה אחר המנחה ואז אינו יכול לעשותה לא במצה ולא בחמץ אלא במצה עשירה וצריך לעשותה קודם שעה עשירית. הגה: ובמדינות אלו שאין נוהגין לאכול מצה עשירה כדלקמן סימן תס"ב סעיף ד' בהג"ה, יקיים סעודה שלישית במיני פירות או בבשר ודגים כדלעיל סימן רצ"א סעיף ה' בהג"ה:

ב. טוב לבער בערב שבת קודם חצות כדי שלא יבואו לטעות בשאר שנים לבער אחר חצות (וביום השבת יבטלנו) (טור):

ג. אין מבשלין לשבת זה דייסא וכיוצא בזה ואין עושין בו פת הצנומה בקערה. הגה: ואם עבר ובשל והמאכל דבוק בקדירה ואי אפשר לקנחו יש להדיחו מעט להעביר החמץ (מהר"י):

ד. אחר שאכל בשבת זה סעודת שחרית ינער המפה שאכלו בה וינקח הקערות באצבעו ויטמנם מן העין עם שאר כלי החמץ ואם נשאר פת יכול ליתנו לנכרי על מנת שלא לצאת בו לרשות הרבים דרך הערמה ודבר מועט:

ה. אם נשאר חמץ אחר שאכלו מבטלו וכופה עליו כלי עד מוצאי יום טוב ומבכרו:

ו. אף על פי שלא ישאר החמץ בבית אחר סעודת שחרית צריך לבטל החמץ כדרך שהוא מבטל בשאר שנים:

ז. ההולך ביום ארבעה עשר לדבר מצוה כגון למול את בנו או לאכול סעודת אירוסין בבית חמיו ונזכר שיש לו חמץ בביתו אם יכול לחזור לביתו ולבער ולחזור למצותו יחזור ויבער ואם לאו יבטלנו בלבו ואם היה הולך להציל מן הגנה ומן הדליקה ומחמפולת ומיד העכו"ם יבטלו בלבו ולא יחזור אפילו יש שהות ואם יצא לצורך עצמו יחזור מיד עד כמה הוא חוזר עד כביצה פחות מכאן מבטלו בלבו ודיו:

הנה מובא באן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחמא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמות. ולכל המבקרים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם תפא" על ידי לימוד "הלכה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים [י"ט אדר]. יום ו' משלשים יום קודם הפסח זוכה לבנים צדיקים!

עש"ו

רבינו משה איסרליש

רבינו משה איסרליש זצ"ל
בן משה ספר "דרימא"
נפטר ביום חמישי י"ד
בחדש שבט שנת ה'תק"ל
בביתו שבירושלים
(בגיל 74)

**מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מהדבר עם רמ"א"
הזהיר ממשדו חמץ בפסח – מבטח לו שלא יחטא כל השנה (האר"ל)**

**תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום**

כ אדר
[יום ז']
משלשים יום
קודם הפסח

ג' ניסן
ז'
משלשים יום
קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו ובגן חסה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בעצות הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שיביאני התלמוד לירי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי זריעת התורה.
והריני עושה לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושיבתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתנחלים יאהדונה"י
על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

עמ"י

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
בן משה ספר "שולחן ערוך"
נפטר ביום חמישי כ"ט
בחדש שבט שנת ה'תק"ל
בביתו שבירושלים
(בגיל 74)

סדר הלימוד ליום כ' אדר
יום ז' משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תמז – דין ערב פסח שחל להיות בשבת

ח. היתה לו עיסה בביתו והוא טרוד במקום אחר וירא שמא תחמין מבטלה בלבו קודם שתחמין אבל אם החמיצה אין הביטול מועיל אם הוא אחר זמן איסורו:

סימן תמז – דין ביעור חמץ, ובו ג' סעיפים

א. כיצד ביעור חמץ שורפו או פוררו וזורה לרוח או זורקו לים ואם היה החמץ קשה ואין הים מחתכו במהרה הרי זה מפררו ואחר כך זורקו לים. הגה: והמנהג לשורפו וטוב לשורפו ביום דומיא דנותר שהיה נשרף ביום (דברי עצמו) אך אם רוצה לשורפו מיד אחר הבדיקה כדי שלא יגרנו חולדה הרשות בידו (הגהות מיימוני פרק ג' וכל בו):

ב. ואם נתנו לנכרי קודם שעה ששית אינו צריך לבער ואם שרפו קודם שעה ששית הרי זה מותר ליהנות בפחמין שלו בתוך הפסח אבל אם שרפו משעה ששית ולמעלה הואיל והוא אסור בהנאה הרי זה לא יסיק בו תנור וכייריים ולא יבשל ואם בישל או אפה אותה הפת ואותו התבשיל אסורים בהנאה וכן הפחמין שלו אסורים בהנאה הואיל ושרפו אחר שנאסר בהנאה:

ג. קודם זמן איסורו יכול להשליכו במקום שהעורבים מצויים שם ואם מצאו אחר זמן איסורו שלא אכלוהו העורבים אף על פי שהמקום הפקר לא יניחנו שם אלא יבערנו. (ואם לא מצא חמץ כשדק ישרוף הכלי שלקח לבדיקה כדי שלא ישכח חובת ביעור (מהרי"ל):

סימן תמו – דין מי שמוצא חמץ בתוך המועד, ובו ד' סעיפים

א. המוצא חמץ בביתו אם הוא בחול המועד יוציאנו ויבערנו מיד ואם הוא יום טוב יכפה עליו כלי עד הלילה ואז יבערנו, (לפי שלא יוכל לטלטלו ביום טוב (ריב"ש), גם לשרפו במקומו אסור) (ר"ן):

ב. יש מי שאומר דיום טוב שני דינו כחול המועד לענין זה:

ג. גגו של נכרי שהיה סמוך לגגו של ישראל ונתגלגל החמץ מגגו של נכרי לגגו של ישראל הרי זה דוחפו בקנה ואם היה בשבת או ביום טוב כופה עליו כלי (דאסור לטלטלו ביום טוב ושבת):

ד. מצא פת בפסח בביתו ואינו יודע אם הוא חמץ או מצה מותר אפילו באכילה דאזלינן בתר בתרא ואם הוא מעופש הרבה שאי אפשר לו להתעפש כל כך משכנס הפסח אז ודאי הוא חמץ ואם עברו מימי הפסח שנוכל לתלות שנתעפש משכנס הפסח עד עתה אם אנו נוהגים לאפות בפסח פת חם בכל יום תולין להקל

אפילו הוא מעופש הרבה שאנו תולים לומר בכל יום אפה פת חם ונתנו עליו ולפיכך הרבה להתעפש:

סימן תמו – דיני תערובת חמץ בתוך הפסח, ובו י"ב סעיפים

א. חמץ בפסח אסור תערובתו בין במינו בין שלא במינו במשהו אפילו בהנאה. הגה: וצריך לשרוף הכל ולא סגי בפדיון דמי החמץ ולמכור השאר (מרדכי פרק קמא דפסחים ופסקי מהרא"י סימן קס"ד ותשובת מהר"י ברי"ן). מיהו כלים שנתבשל בהם מותרים לאחר הפסח ואין צריכין שכירה או הגעלה (דברי עצמו ותוספות פרק כל שעה). ודין תערובתו כדין שאר תערובות אלא שמה שאוסר בשאר תערובות פחוס מס' אוסר בחמץ במשהו אבל אם בשאר תערובות לא היה צריך ששים אלא קליפה או נטילת מקום אף בחמץ כן שחם בהם בלא רוטב די בקליפה כשאר איסורים וכן אם נגע ככר חמץ בככר מצה ושניהם חמין ואין שם דבר המפפיען לא אסר אלא מקום מגעו בלבד לפי שאינו מבליע יותר. הגה: ובדין ריחא מלתא לענין תבשיל שיש בו חמץ עם שאר תבשילין יש מקילין במקום דהיה מותר בשאר איסורים (מרדכי פרק כל שעה) ויש מחמירין דמשהו מיהא איכא (הגהות סמ"ק ותוספות דע"ז). ודוקא במקום ששייך בו ריחא אלא דבשאר אסורים לאו מילתא היא כמו שיתבאר ביורה דעה סימן ק"ח בסיעתא דשמיא:

* * *

ק

עש"ו

רבינו משה איי

רבינו משה איסרליש זיע"א
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעוד קראתא יצ"ו
י"ח אייר שנת ה'ת"ק
ושם מונחתי כבוד
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

כא אדר
[יום ח']
משלשים יום
קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום

**תתנו רבנן חשה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות נסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג**

קורם הלימוד ואמרו: הני רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לדין מעשה. ולביו מדות ישדות. ולביו וידעת התורה.

במהרי" עושה לשם הדין קודשא בריך הוא וישיבתיה בשם הדין ובשם אדניו מתקשרים יאחדנה"י על ידי הנעלם מדחילו ורחימו ביחדאם שלום בשם על ישראל.

המשך סימן תמז – דיני תערובת חמץ בתוך הפסח

ב. חמץ שנתערב משש שעות (ולמעלה)
עד הלילה אינו אוסר במשהו אלא
דינו כשאר איסורין (ונותן טעם לפגם
נמי שרי) (דברי עצמו אליבא דכולי עלמא):

חטה שנמצאת בערב פסח בתרנגולת.
מבושלת מותר לבטלה בס' אבל אם
חממו התרנגולת בפסח בעוד שהחטה
בתוכה חוזרת ליתן טעם בתוכה
בפסח והוי במשהו. הגה: ומיהו
בחימום כלי שני אין לחוש (הגהות מיימוני
פרק א'). ויש מחמירין בכלי שני בפסח
וטוב להחמיר אם הדי סולדת בו דבלאו
הכי לא מקרי כלי שני:

ד. אם נתערב החמץ קודם הפסח ונתבטל בס' אינו חוזר וניעור בפסח לאסור במשהו ויש חולקים. הגה:
ונוהגין כסבירא הראשונה בכל תערובת שהוא לא בלח (תרומת הרשן סימן קי"ד).
ומיהו בדבר יבש שנתערב או שיש לחוש לתערובות כגון פת שנפל ליינ אף על פי שנטלו משם אסור בפסח דחיישינן שמא נשארו בו פירורין ונותנין טעם בפסח (בית יוסף בשם תשובת הרשב"א):

ה. בשר יבש וגבינה ודגים שנמלחו קודם הפסח ולא נזהרו בהם מותר לאכלם בפסח מיהו דגים מלוחים השרוים במים בפסח בכלי חמץ יש להתחמיר ליזהר מהו מפני שהם

קודם לכן כבר נתייבש ואינו נותן טעם בפסח ושרי (מרדכי ריש פרק כל שעה וסמ"ג והגהות מיימוני פרק א'). מיהו אם יש כזית בצק במקום אחד חייב לבערו אף על פי שעשוי לחזק (פסקי מהרא"י סימן קמ"ט) כדלעיל סימן ת"ב סעיף ז' :

ו. מלח ששמו במדוכה מותר למלוח בו
בשר בפסח (משום דאינו מפליט
בצונן):

ז. בוסר שדיכין קודם פסח במדוכות מחומצות מותר לאכלו בפסח. הגה: משום דאינו מפליט בצונן ואפילו אם נעשה בפסח אינו אוסר אם היה הכלי נקי אבל אם חתכו בסכין של חמץ תוך הפסח יש להחמיר דסתם סכין אינו נקי ויש לחוש לחמץ הדבוק עליו (מהר"ל). אבל אם נתערב אותו דבר בתבשיל אין לחוש להחמיר ולאסור מספק כן נראה לי:

ח. זיתים שנוהרו לחתכם בסכין חדשה
אפילו לא נוהרו לכבשם בקדירה
חדשה אם אינה בת יומא מותרת
לכולי עלמא:

ט. יבש כיבש אף על גב דבשאר איסורים חד בתרי בטיל חמץ במצה אפילו באלף לא בטיל ויש אומרים דחמץ שוה לשאר איסורין בזה:

י. נותן טעם לפגם מותר גם בפסח.
הגה: ויש מחמירין וכן נוהגין באלו
המדינות ובמקום שיש מנהג להחמיר
אפילו משהו ונותן טעם לפגם אסור
(תרומת הדשן סימן קצ"ח):

בולעים בפסח מפליטת הכלים וחמץ בפסח במשהו. הגה: ויש חולקין ומחמירין ובמדינות אלו המנהג להחמיר לכתחלה שלא לאכול גבינות ודגים ובשר יבש אבל אם הדיחו הבשר ג' פעמים קודם פסח נוהגין לאכלו ובכרכשות אין מועיל הדחה לפיכך אין להשקות הטבחיות היבשות (מהרי"ן ברי"ן) ובדיעבד אין להחמיר באלו אבל בשומן מהותך בכלי חמץ אסור מדינא אם לא היו נוהרין בשעת עשייתו מחמץ ושלא התיכו אותו בכלי חמץ שהם בני יומן (מרדכי ריש פרק כל שעה וסמ"ג והגהות מיימוני פרק א'). וכן כל דבר שמבשלים בכלי חמץ כגון יין מבושל או מרקחת וכו' אסור בחמץ אבל ביום טוב מרחצתו אחריו יש להקל בו (פסקי מרמ"א סימן קע"ז) והוא הדין אם נתערב משהו מדברים אלו תוך המאכל שאין להחמיר לאסור התערובת כן נראה לי. יש מחמירין להסתפק מחומץ יין שמסתפקין ממנו כל השנה דחיישין שמא נתנו בו מן הנשאר מן הסעודה ולפעמים יש בו פירורי לחם (מהר"ל). ובמקומות אלו שאין חומץ יין מצוי לא ראיתי מחמירין בזה. עוד יש מתמירין לכתחילה שלא למלאות מן יין וחומץ יין תוך ל' לפסח בכלי חמץ ואם מלאוהו תוך שלשים נוהגין שלא לשותותו בפסח (תשובת מהרי"ן ברי"ן) והמיקל לא הפסיד כל שכן במקום שאין יין וחומץ מצוי כן נראה לי. חבית יין שדבקו נסריו בבצק אם הוא תוך שני יודשים קודם פסח עדיין רך הוא ונותן טעם בפסח ואסור לשותותו ואם נתהווה

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלושים יום קדם הפסח. עמוד אחד ליום. כך נגמור כל הלכות פסח קדם תג הפסח. ויהיה מבטח ש"א יחטא כל השנה. לא לפקדם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל החברים וידידים. ולמות את הרבים לילות "בן מלך הבא" על ידי לימוד "הלכה" בכל יום. שהוא "מורה לשמח" וכל המזכה את הרבים "כ"א אדר". יום ח' משלושים יום קודם הפסח וזכה לבנים צדיקים!

**כל הזהיר
ממשהו חמץ
נפסח**

עש"י

רבינו משה איסרליש

רבינו משה איסרליש זצ"ל
נפ' כ"ב שבט ה'תרס"א
בג' י"ב שבט ה'תשנ"א
ה'תשנ"א (בג' י"ב שבט ה'תשנ"א)
ה'תשנ"א (בג' י"ב שבט ה'תשנ"א)

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א"
הזהיר ממשוהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (האריז"ל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום

תנו רבנן חטה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הני רוצה ללמוד. כבי שביאני המלמד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי יגיעת התורה.
והריני עושה לשם יחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדנאי מתקדמים יאהרונה"י
על ידי הנעלם בקהילו ורחמינו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

עמ"י

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
נפ' כ"ב שבט ה'תרס"א
בג' י"ב שבט ה'תשנ"א
ה'תשנ"א (בג' י"ב שבט ה'תשנ"א)
ה'תשנ"א (בג' י"ב שבט ה'תשנ"א)

ופועלים הנכנסים לשם ישראל חמץ שנמצא שם מותר אפילו באכילה כך היא גירסת רש"י ורבינו האי אבל רבינו חננאל גורס בהיפך:

סימן תג – דין ישראל ואינו יהודי שיש להם שותפות, ובו ז' סעיפים

א. ישראל שלוח ככר מחבירו קודם הפסח צריך לפורעו אחר הפסח ויש בו משום גזל אם אינו פורעו:

ב. ישראל שמקבל מנכרי ברבית ככרות בכל שבוע יאמר לו קודם פסח שיתן לו בשבוע של פסח קמח או מעות וכיון שהתנה עמו כך אף על פי שאחר הפסח נותן לו ככרות חמץ חליפי הקמח והמעות הן ושרי:

ג. ישראל ונכרי שיש להם תנור בשותפות ואמר לנכרי קודם פסח טול אתה של פסח ואני אטול אחר כך:

ד. ישראל שהיה לו תנור ואפו בו נכרים חמץ בפסח אפילו מעות אסור לקבל בשכרו דהוה ליה משתכר באיסורי הנאה ואם קבל כבר המעות מותר ליהנות מהם:

ה. (1) יש מי שמתיר להשכיר תנורו לנכרי על מנת שיאפה בו מצה ואם יאפה בו חמץ אין זקוק לו. הגה: וכן מותר להשכיר לו בית לדור בו ואף על פי שמכנס בו אחר כך חמץ שרי (אגור):

שמחוץ לבית קודם הפסח אף על פי שהישראל מכירו לאינו יהודי ויודע בו שלא יגע בו כלל אלא ישמרנו לו עד לאחר הפסח ויחזור ויתנו לו מותר ובלבד שיתנו לו מתנה גמורה בלי שום תנאי או שימכרנו לו מכירה גמורה בדבר מועט אבל מתנה על מנת להחזיר לא מהני:

ד. רשאי ישראל לומר לנכרי בשעה חמישית או קודם עד שאתה לוקח חמץ במנה קח במאתים שמא אצטרך ואקחנו ממך אחר הפסח אבל לא ימכור לו ולא יתן לו על תנאי ואם עשה כן הרי זה עובר בבל יראה ובל ימצא:

ה. חמץ שנמצא בבית ישראל אחר הפסח אסור אף על פי שביטלו:

ו. אסור להאכיל חמצו בפסח אפילו לבהמת אחרים או של הפקר:

ז. אסור ליתן בהמתו לנכרי להאכילה בימי הפסח אם הוא יודע שמאכיל אותה פסולת שעורים שהוא חמץ:

סימן תמט – דין חמץ שנמצא בחנות ישראל, והפועלים אינם יהודים, או בחיפוף, ובו סעיף אחד

א. חנות של ישראל ומלאי (פירוש הסחורה וכלי החנות) של ישראל ופועלים הנכנסים לשם נכרים חמץ שנמצא שם אחר הפסח אסור בהנאה חנות של נכרי ומלאי של נכרי

סדר הלימוד ליום כ"ב אדר יום ט' משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תמז – דיני תערובת חמץ בתוך הפסח

א. בין חמץ שנותר פסח קודם פסח ועבר עליו הפסח בין שנותר בפסח ועבר עליו כל הפסח בין שעבר הפסח על החמץ ונתערב לאחר הפסח בטל בששים. (ובפחות מששים סגי ליה בהשלכת הנאת האיסור לים המלח (הגהות מיימוני פרק א')):

ב. חמץ נוקשה אפילו בעיניה אינו אסור בהנאה אחר הפסח והפדיא"ש חמץ גמור הן ואסורים בהנאה אחר הפסח. הגה: יש נמנעין לשחוק על השלחן עם קלפים הנקראים קרטיין בפסח דרוששין שמא יפול מחמץ נוקשה שבתן לתוך מאכל (פסקי מהרא"י סימן קס"ו):

סימן תמח – דין חמץ שעבר עליו הפסח, ובו ז' סעיפים

א. חמץ של נכרי שעבר עליו הפסח מותר אפילו באכילה:

ב. אם נכרי מבאי ישראל דורון חמץ ביום אחרון של פסח לא יקבלנו הישראל וגם לא יהא ניכר מתוך מעשיו שחפץ בו וטוב שיאמר שאינו רוצה שיקנה לו רשותו:

ג. חמץ של ישראל שעבר עליו הפסח אסור בהנאה אפילו הניחו שוגג או אנוס ואם מכרו או נתנו לנכרי

מובטח לו שכל א

חטא כל השנה

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחוץ לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קודם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל העברים ויהודים. וזכות את הכתובים להיות "בן עזרים תבא" על ידי לימוד "הלכה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים [כ"ב אדר]. יום ט' משלשים יום קודם הפסח זוכה לזכרון צדיקים!

כל ההורח

המשוהו חמץ בפסח

עמי

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' - ללימוד כל ארח 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג
שעל ידי 'מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מהבד' עם רבמ"א
הזהיר ממשוהו חמץ בפסח - מובטח לו שלא יחטא כל השנה (האר"י"ל)

עשרי

רבינו יוסף קארו זצ"ל
בני מנחם פסח "שולחן ערוך"
מפני עניינים פשוטות
ור' נסים שם חזק שולח ענין
ועם מנחם פסח
(עם מנחם ר' אפרים דוד)

גליון

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום - עמוד אחד ליום
תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בצרת הלכות חג בחג

כג אדר
[יום י']
משלשים יום
קודם הפסח

רבינו משה איסרליש זצ"ל
בני מנחם פסח "דברי יוסף"
מפני עניינים פשוטות
ור' נסים שם חזק שולח ענין
ועם מנחם פסח
(עם מנחם ר' אפרים דוד)

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה.
והריני עושה לשם ייחוד קודש קריף הוא ושכינותיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהדוניה"
על ידי הנעלים ברחליו ורחליו ברחליו שלים בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום כ"ג אדר יום י' משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תנ - דין ישראל ואינו יהודי
שיש להם שותפות

1. מותר לומר לעבד בפסח הילך דינר זה וקנה ואכול אף על פי שיודע שיקנה חמץ אבל לא יאמר לו צא ואכול ואני פורע ויש מתירים גם כזה אלא אם כן הקדים דינר או שנשא ונתן ביד. הגה: ואסור לקנות חמץ לנכרי בפסח אפילו במעותיו של נכרי (ריב"ש סימן מ"א):

2. אסור להשכיר כלי לנכרי בפסח כדי שיכשל בו חמץ אבל משכיר לו חמור להביא עליו חמץ. הגה: ויש מתירים להחם חמץ בכלי חמץ ולרחוץ בהם וכן שאר צרכי הנאה בכלי חמץ וכן הוא המנהג (תוספות פרק אין מעמידין ומרדכי פרק כל שעה):

סימן תנא - דיני הגעלת כלים, ובו כ"ז סעיפים

א. קדרות של חרס שנשתמש בהם חמץ כל השנה אפילו אותם שעושים בהם דיסא ומיני קמחים משפשפן היטב בענין שלא יהא חמץ ניכר בהם ומותר להשהותן לאחר הפסח להשתמש בהם בין במינו בין שלא במינו ומצניען בפסח במקום צנוע שאינו רגיל לילך שם כדי שלא יבא להשתמש בהם בפסח וטוב לסוגרם בחדר ולהצניע המפתח אבל היסק

שיסיקם באש אינו מועיל להם ולא לשום כלי חרס שנשתמש בהם חמץ אפילו שלא על ידי האור אלא שעירה לתוכו ורחוץ. הגה: ויש אוסרים אפילו בכלי שני (המגיד פרק ה'). ואפילו אם ימלאום גחלים דחיישינן דלמא חייס עלייהו שמא פקעי (פירוש שם יתבקעו) ולא עבדי להו הסקה מעליא ומיהו אם החזירן לכבשן שמצרפין בו כלי חרס חדשים מותר דכיון שמכניסין להיסק גדול כזה ודאי לא חייס עלייהו דלמא פקעי אבל לתנורים שלנו לא. הגה: כל כלי הצריך ליבון או הגעלה אסור להשתמש בו אפילו צונן בלא הכשר (מרדכי ריש פרק כל שעה) ועיין ביורה דעה סימן קכ"א:

ב. כוביא שהוא כלי שעושים מלבנים ועפר ואופים ומטגנין בו וכן תנור קטן שקורין פידלי"א הסיקו מבחוץ אסור לאפות בו בפסח דאין חמץ שבו נפלט בכך ואם מלאו גחלים מבפנים שרי:

ג. סכינים מגעילן בכלי ראשון ומותרין וכלי ראשון נקרא שהרתיו בו מים על האש אפילו אינו עתה על האש רק שעודנו רותח וקודם ההגעלה צריך לשופם יפה במשחות או ברחיים להעביר כל חלודה שבהם קודם הכשרה הילכך אם יש בו גומות ואינו יכול לנקותו יפה אין מועיל לו הגעלה (פירוש הפלטה שהכלים פולטים

האיסור שבהם והוא מלשון שורו עבר ולא יגעיל) לבד וצריך ליבון במקום הגומות. הגה: והנזון של סכינים אין לה תקנה בהגעלה ואסור להכניס בה הסכין בפסח (מהרי"ל):

ד. כלים שמשתמשים בהם על ידי האור כגון שפודים ואסכלאות וכיוצא בהם צריכים ליבון והליבון הוא עד שיהיו נצוצות ניתזין מהם. הגה: ויש מקילין אם נתלבן כל כך שקש נשרף עליו מבחוץ (מרדכי סוף פרק ד' והגהות מיימוני פרק י"ז מהלכות מאכלות אסורות). ונוהגין כסברא ראשונה בכל דבר שדינו בליבון אבל דבר שדינו בהגעלה רק שיש בו סדקים או שמחמירין ללבנו סגי בליבון קל כזה. חצובה צריך ליבון (מהרי"ל):

ה. כלים שנשתמש בהם בחמץ כפי תשמישן הכשרן אם תשמישן בכלי ראשון כגון כף ומגיסין בו בקדירה צריך להכשירן בכלי ראשון ואם תשמישן בכלי שני הכשרן בכלי שני וכלי שמשתמשים בו בעירוי שמערה מכלי ראשון לא סגי ליה בהכשר דכלי שני אלא צריך לערות עליו מכלי ראשון. הגה: כל הכלים שיש בהן סדקים או גומות או חלודה והוא בתוך הכלי ולא יוכל לנקות ולנקות אין להגעילן וצריכין ליבון במקום הסדק והחלודה (רשב"א בתשובה):

הנה מוכא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יאמר כל הלקוח פסח חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמות. ויקל החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם תבא" על ידי לימוד "הלכות פסח" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המוכה את הרבים [כ"ג אדר]. יום י' משלשים יום קודם הפסח וזכה לפני צדיקים!

עשר

רבינו יוסף איסרליש

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל ארח 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג
שעל ידי 'מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מהר"א' – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (הארי"ל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

כד אדר
[יום י"א]
משלשים יום
קודם הפסח

ג' ניסן
י"א
משלשים יום
קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו רבנן חשה תיקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. כדי שיקראני התלמוד לדי מעשה. ולדי מדות ישירות. ולדי ידעית התורה.
נתייני עושה לשם יחדיו קודם שא בקריף הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהרונה"י
על ידי הנעלים בקריף ורחימו ברחמיך שלשים בשם כל ישראל.

עמי

רבינו יוסף איסרליש

סדר הלימוד ליום כ"ד אדר
יום י"א משלשים יום קודם הפסח

המשך סימון תנא – דיני הגעלת כלים

א. כל כלי הולכין בו אחר רוב תשמישו
הלכך קערות אף על פי שלפעמים
משתמשין בהם בכלי ראשון על האש
כיון שרוב תשמישן הוא בעירוי
שמערה עליהם בכלי ראשון כך הוא
הכשרן. הגה: ויש מחמירין להגעיל
הקערות בכלי ראשון (טור בשם אבי העזרי
ומרדכי פרק כל שעה ותוספות סוף מסכת ע"ז)
וכן הוא המנהג. וכן בכל דבר שיש לחוש
שלא נשתמש בו בכלי ראשון כגון כפות
וכדומה לזה (הגהות מיימוני פרק ה' ואגור).
ויש מחמירין להגעיל כל כלי שתייה אף
על פי תשמישן בצונן משום שלפעמים
משתמשין בהם בחמין (רבינו ירוחם) וכן
הוא המנהג להגעילן ובדיעבד סגי להו
בשטיפה וקערות גדולות שלא יוכל
להכניס תוך כלי ראשון יתן להכניס תוך
כלי ראשון יתן עליהם תבן מלובן אבן
מלובן ויערה עליהם רותחין מכלי ראשון
והוי ככלי ראשון וכן כל כיוצא בזה
ויעביר האבן על כל הכלי שאז מגעיל
כולו (מרדכי פרק כל שעה והגהות מיימוני
פרק ה' ואגור ואיסור והיתר כלל נ"ח):

ז. יש מי שאומר דכפות אין העשויות
מקרן אין להם תקנה בהגעלה דכיון
שמתקלקלין במים חמים חיישינן
דילמא חיים עלייהו:

ח. אחד כלי עץ ואחד כלי אבן ואחד
כלי מתכת דינם להכשירם בהגעלה.

הגה: וכן כלי עצם צריכים הגעלה (מרדכי
פרק כל שעה):

ט. המגעיל קודם שעה חמישית יכול
להגעיל בחדל כלי ראשון וכלי שני
וכלים שבלעו דבר מועט ואינו חושש
(גם כן אם מגעיל מקצת הכלי שני
פעמים) (דברי עצמו):

י. סלים שמולחים בהם הבשר יש
מצריכין להם הגעלה ויש מי שחולק
ונראין דבריו (וטוב להגעילן או לקנות
חדשים):

יא. מחבת שמתנגנין (פירוש שיוצקין בה
שמן לאפות) בה מותרת בהגעלה ואם
היא ארוכה משים חציה והופך עוד
ומשים חציה האחר ואם היא ארוכה
ביותר מלבנה באמצע. ויש מחמירין
ללבן המחבת (טור יורה דעה בשם רבינו
יואל ותשובת רשב"א וטור בשם רש"י ורבינו
הם) (ובליבן כל דהו שקש נשרף עליו
מבחין סגי ליה) (דברי עצמו) ונוהגין
ללבנו לכתחלה מיהו סגי ליה בהגעלה
אם אין בו גומות (מהר"ל):

יב. כל הכלים צריך להגעיל ידותיהם
כמותן. הגה: מיהו אם לא הגעילו הידות
אין לאסור בדיעבד ואפילו לכתחלה יכול
להגעילו על ידי עירוי שמערה עליהן
(איסור והיתר הארוך כלל ע"א):

יג. כלי שיש בו טלאי אם קדם הטלאי
לבליעת האיסור אין צריך להסירו
דכבולעו כך פולטו ואם קדמה בליעת
האיסור לטלאי צריך להסיר להסיר
הטלאי קודם הגעלה או ישים גחלים
על מקום הטלאי עד שישרף גוף

האיסור אם ישנו ואחר כך מגעיל כל
ואחר כך מגעיל כל הכלי ואם הוא של
עץ אין לו תקנה אלא אם כן ירחיב
הסדק כל כך שיוכל להוציא משם מה
שבתוכו. הגה: אלא אם כן ירחיק
הסדק כל כך שיוכל להוציא משם מה
רושם שבתוכו. הגה: רושם עשויים
האומנים בתוך כלים מותר להגעילן
מאחר להגעילו מאחר שנעשה מחדש
וינקרם היטב (איסור והיתר והגהות):

יד. כסוי של ברזל שמכסים בו הקדירה
צריך הגעלה כיון שמוזיע בכל שעה
מתום הקדירה ואם נתנוהו בפסח על
הקדירה בלא הגעלה כל התבשיל
אסור שזיעת הכסוי מתערב בתבשיל:

טו. כסוי של ברזל שמשמים אותו
שמשמין אותו על החררה כשנאפית
על כשנאפת על הכירה צריך לייבון:

טז. מדוכה מותרת בהגעלה ואם היא
גדולה שאינו יכול להכניסה ביורה
משים בה מים רותחים ומכניס
רותחין ומכניס בתוכה אבן רותחת
ועולה הרתיחה בכל שפתה דכל כהאי
גזונא הוי הגעלה דכלי ראשון. הגה:
ויש מחמירין ללבן המדוכה (טור יורה דעה
בשם רבינו יואל ותשובת רשב"א וטור בשם
רש"י ורבינו הם) אך בליבן כל דהו דהיינו
שישרף עליו קש מבחוץ סגי (דברי עצמו).
ונוהגין ללבן לכתחלה מיהו סגי ליה
בהגעלה אם אין בו גומות (מהר"ל) ואם
המדוכה של עץ יש לקלפו בכלי אומנות
דחיישינן לגומות ולהגעילו אחר כך
(הגהות מיימוני פרק ה'):

מוכח לו שכל
חטא כל השנה

הנה מוכח באן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הקבוצה
פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבקש שלא יחטא כל השנה. נא לשקדם בבתי גמיות ובבתי מדרשות. ובשמות. וכל
החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכות פסח" בכל יום. שהוא "תורה לשמה"
וכל המזכה את הרבים [כ"ד אדר]. יום כ"א משלשים יום קודם הפסח
וזכה לפניו צדיקים!

כל הזמיר
מחשבו חטא
בפסח

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל אורח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א"
תזכיר ממשהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (האר"י"ל)

רבינו יוסף קארו
רבינו יוסף קארו זצ"ל
בן חסיד ספר "שולחן ערוך"
על שולחן ערוך
רבינו יוסף קארו זצ"ל
בן חסיד ספר "שולחן ערוך"
על שולחן ערוך

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום
הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו ובגן חסה תיקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בצצרת הלכות חג בחג
קודם הלימוד יאמר: הנינו וצוה ללמוד. כדי שביאנו הפלמוד ליד מעשה. ולידי מדות ישרות. ולידי ידענת התורה.
נחרינו עושה לשם יחוד קדושא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדנאי מתנחלים יאהרונה"
על ידי הנעלה ברחילו ורחימו ביחדא שלשים בשם כל ישראל.

רבינו יוסף קארו
רבינו יוסף קארו זצ"ל
בן חסיד ספר "שולחן ערוך"
על שולחן ערוך
רבינו יוסף קארו זצ"ל
בן חסיד ספר "שולחן ערוך"
על שולחן ערוך

חרס לא מהני הגעלה ואפילו לא נשתמש בהם חמץ אלא בצונן לא ישתמש בהם מצה אפילו בצונן והאידינא נהגו עלמא דלא לאשתמושי בפסחא במאני דפחרא עתיקי (פירוש כלי חרס ישנים) (ותנור של בית החורף דינו ככלי חרס ואסור לשום שום דבר על התנור בפסח) (מהרי"ו):

כג. כלי חרס המצופין בהתוך זכוכית דינם ככלי חרס. הגה: ויש מקומות שנהגו שלא להשתמש בכלי חרס גליזארט אפילו חדשים (מהרי"ל) ואין להחמיר רק במקום המנהג (תשובת מהרי"ל):

כד. כלי עץ המצופים בסמנים שקורים ברנים דינם ככלי חרס. הגה: ויש מקומות שמחמירים שלא להשתמש בכלים צבועים אפילו הן חדשים (מהרי"ל) וכן המחופין בבדיל ואין להחמיר בזה רק במקום שנהגו איסור (תשובת מהרי"ל):

כה. כל כלי השתיה בין צלוחיות בין כוסות מותרים בשטיפה בין שהם של זכוכית בין שהם של עץ בין שהם של מתכת בין שהם של חרס ואף על פי שלפעמים נותנים בהם לחם חם כיון שרוב תשמישן אינו אלא בצונן סגי בשטיפה שלא הלכו בכל כלי אלא אחר רוב תשמישו. הגה: מיהו יש מחמירים ומצריכין הגעלה וכן נוהגין ועין לעיל סעיף ו':

ט. הרתת שקורים פאל"ה יש אומרים שאין שאין מועיל מועיל לה הגעלה וצריך לקנות חדשה:

כ. השלחות והתיבות שמצניעים בהם אוכלין כל השנה רגילים כלה שנה רגילים לערות עליהם רותחין לפי שלפעמים נשפך מרק מן הקדירה לתוכן:

כא. חביות של חרס שנתנו בהם שכר שעורים מותרים בהגעלה או בעירוי ג' ימים. הגה: והגעלת החבית יעשה והגעלה החבית יעשה בדרך זה ילבן אבנים וישימים בהם ויערה עליהם רותחים מכלי ראשון ויגלגל החבית שיגיע הגעלה לכל מקום (הגהות מיימוני פרק ה'). ובדיעבד אם נתנו בהם יין או דבש בלא הגעלה רק שהדיחן היטב תחלה מותר לשתות ממנו בפסח (מרדכי פרק כל שעה והגהות אשרי פרק ב' דע"א ותרומת הדשן בסמן ר"א):

כב. כל הכלים אפילו של חרס שנשתמש בהם חמץ בצונן מותר להשתמש בהם מצה אפילו בחמין חוץ בחמץ חוץ מבית שאור ובית חרוסת שאף על פי שלא שאף על פי שלא נשתמש בהם חמץ אלא בצונן אסור להשתמש בהם מצה בחמין אבל בצונן להניח בהם מצה אפויה מותר אבל אסור ללוש בהם וכל זה בלא הגעלה אבל על ידי הגעלה אפילו בית שאור וחרוסת מותרים אם אינם של חרס אבל לשל

סדר הלימוד ליום כ"ה אדר
יום י"ב משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תנא – דיני הגעלת כלים

יז. הרף שעורכים עליו כל השנה וכן עריבה שלשין בה צריכים הגעלה. הגה: ולא מהני בה קילוף בכלי אומנות וכן כל דבר שצריך הגעלה הצריך הגעלה לא מהני ליה קליפה (מהרי"ו). והמנהג שלא להשתמש בפסח בעריבות ודפין שלשין עליהן כל כליהם כל השנה אפילו על ידי הגעלה וכן עיקר (מרדכי פרק כל שעה וכל בו) וכבר נתבאר לעיל סימן תמ"ב סעיף י"א:

יח. הנפה צריך לדקדק בה מאד לנקותה מפתיח החמץ הנדבק בה ונסרך ונדבק בנקבי אריגת הנפה ובעץ שבה וישפשפו אותה וישפשו אותה במים יפה יפה והוא הדין לכל שאר כלי הלוישה שהשפשפו בהם עיקר גדול. הגה: ונהגו שלא להשתמש בנפה על ידי הגעלה ואין לשנות (מהרי"ל ובית יוסף) וכן בכל כיוצא בזה כגון הכלי שקורין יריב אייז"ן או הכיס של רחיים (מהרי"ל) בכולן לא מהני להו הגעלה וכן סלים שמשתמשין בהן חמץ בהם חמץ דינם כנפה אבל שקים ישנים נוהגין בהן היתר על ידי כבוס וצריך להתיר כל התפירות שבהן קודם הכבוס (תרומת הדשן סימן קי"ז):

מונח לו שכל אדם חטא כל השנה
הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחזק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמוחות. ולכל המכרים וידידים. לנפות את הרבים להיות "בן עולם הקא" על ידי לימוד "שלח" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המוכח את הרבים [כ"ה אדר]. יום י"ב משלשים יום קודם הפסח וזכה לזכרון צדיקים!

כל ההורח
ממשהו חמץ
בפסח

עשר

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
מנחם מנחם ספר "שולחן ערוך"
נפטר בליל חמשה עשר שבט ה'תק"ל
בגיל 75 שנה. נקבר בבית הקברות
החדש בירושלים.

**מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל אורח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א"
זההיר ממשהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יהמא כל השנה (הארז"ל)**

**תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום**

גליון י"ג

כ"ו אדר

יום י"ג
משלשים יום
קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום

**לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום**

**תנו רבנן חשה תיקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג**

**קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. כדי שיביאני התלמוד ליום מעשה. ולידי מרות וישרות. ולידי ריעות התורה.
והכירני עושה לשם יחיד קודש קדוש הוא ושיכונתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנתתים יאחדונתה**

על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל וישראל.

עמי

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
מנחם מנחם ספר "שולחן ערוך"
נפטר בליל חמשה עשר שבט ה'תק"ל
בגיל 75 שנה. נקבר בבית הקברות
החדש בירושלים.

בדיעבד מהני הגעלה בכל משקה (בית יוסף בשם אורחות חיים). אם הגעיל הרבה כלים ביורה עד שמרוב פליטת הכלים נעשו המים כצור אין להגעיל עוד באותן המים (ר"ן פרק כל הבשר):

ו. כלי גדול שאינו יכול להכניסו לתוך כלי אחר מחמת גודלו עושה שפה לפיו בטיט כדי שיתמלא מיטב ויגיעו המים בשפתו וממלאו מים ומרתיחו או יקח אבן רותחת או לפיד אש וישליכנו לתוכו בעודו רותח ומתוך כך ירתיחו המים יותר ויעלו על שפתו:

ז. נוהגין לשטוף הכלי במים קרים אחר הגעלה מיד:

סימן תנג – דיני החטים וטחינתם למצות, וכו' ט' סעיפים

א. אלו דברים שיוצאים בהם ידי חובת מצה בחטים ובשעורים ובכוסמין ובשבלות שועל ובשיפון (והמנהג ליקח לכתחלה חטים) (מהרי"ל) אבל לא באורז ושאר מיני קטניות וגם אינם באים לידי חימוץ ומותר לעשות מהם תבשיל. הגה: ויש אוסרים (טור והגהות מיימוני פרק ה' ומדרכי פרק כל שעה) והמנהג באשכנז להחמיר ואין לשנות מיהו פשוט דאין אוסרים בדיעבד אם נפלו תוך התבשיל וכן מותר להדליק בשמינים הנעשים מהם ואינם אוסרים אם נפלו לתוך התבשיל וכן מותר להשהות מיני קטניות בבית (תרומת הדשן סימן ק"ג). וזרע אקליו"א (מהרי"ל) ועני"ס אלינדר"ן אינם מיני קטניות ומותר לאכלן בפסח כן נראה לי:

וסבירא להו דאין הגעלה מועלת כלום אם אין המים רותחים (וכן משמע מהרא"ש וסמ"ג ותרומת הדשן סימן קל"א ואגור וטור בסימן ק"ה) על כן יש ליהרר אפילו קודם זמן איסורו שלא ינחו מרתיחתן כל זמן שמגעיל (דברי עצמו) ושלא יכניס הכלים עד שירתיחו המים וכן כדי שלא יצטרך להגעיל היורה הגדולה שמגעילים בה תחלה וסוף. הגה: ואם לא הגעיל קודם זמן איסורו יכול להגעיל עד הפסח שאז חמץ במשהו ואינו מועיל הגעלה שחזור ובולע אבל מותר ללכך כלי תוך הפסח (דברי עצמו ותשובת רשב"א). וכשמגעיל קודם פסח לאחר שש צריך ליהרר בכל הדברים הנזכרים שאין צריך ליהרר בהם קודם שש:

ב. יש ליהרר מלהגעיל כלי הבשר וכלי חלב ביחד אלא אם כן אחד מהם אינו בן יומיו. (וכל שכן כלי של איסור. על כן נהגו שלא להגעיל שום כלי בן יומיו):

ג. לא יניח כלים הרבה לתוך כלי ויגעילם יחד (אם נוגעים זה בזה):

ד. אם מגעיל בצבת יגלגל הכלי דאם לא כן במקום הצבת לא סליק דיקולא דמיא:

ה. אין מגעילין בחמי טבריה אפילו כלים שדינם ככלי שני מפני שאינה תולדות האור וכבולעו כך פולטו מה בולעו על ידי תולדות האור אף פולטו על ידי תולדות האור. הגה: ומיהו אם נשתמש בו רק במי טבריה מגעילו בהן (בית יוסף בשם אורחות חיים). ואין מגעילין בשום משקה רק במים מיהו

**סדר הלימוד ליום כ"ו אדר
יום י"ג משלשים יום קודם הפסח**

חמש ש' סימן תנא – דיני הגעלת כלים

כ. כלי זכוכית אפילו מכניסין לקיום ואפילו משתמש בהן בחמץ אין צריכים שום הכשר שאינם בולעים ובשטיפה בעלמא סגי להו. הגה: ויש מחמירין ואומרים דכלי זכוכית אפילו הגעלה לא מהני להו וכן המנהג באשכנז ובמדינות אלו (סמ"ג ואגור). וכן כלי כסף שיש בתוכן התוך זכוכית שקורין גישמעלצ"ט אין להגעילו אבל מבחור אינו מזה (תרומת הדשן סימן קל"ב):

כז. שפור ישן שצלו בו עופות בפסח מותרין אף על פי שמקודם צלו בו בשם מלוח ממלח שלא נבדק. הגה: מיהו אין להתיר רק בדיעבד וכן הברורות שבחביות של יין נוהגין להדיחן (אגור ומהרי"ל). וכן העצים שתוחבין בהם כלי שתייה צריכין הרחה לשום בהם כלים בפסח (מהרי"ו):

סימן תנג – דין זמן הגעלת הכלים, וכו' ז' סעיפים

א. יש ליהרר להגעיל קודם שעה חמישית כדי שלא יצטרך לדרקק אם הכלים בני יומן או לאו (או אם יש ששים במים נגד כלי שמגעיל או לאו) (טור) וכן אם מגעיל כלים שבליעתן מועטת עם כלים שבליעתן מרובה וכן אם משהה הכלים בתוך היורה יותר מדאי ואינו משהה אותם כל כך וכן כדי שלא יצטרך ליהרר שלא ינחו המים מרתיחתן. הגה: אף רבים חולקים

מבטח לו של א חטא כל השנה

הנה מובא פה ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחזק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בקניינות ובקניינות מדרשות. ובשמות. וכלכל המכרים והידידים. לנפול את הרבים לחיות בן עולם הבא על ידי לימוד "הלכות פסח" כל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזקק את הרבים

זכר לזכרונם יום קודם הפסח

כל הלכות פסח מחזק בפסח

ע"מ

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
בן חמ"ב שנה ישיבת קודש
נפטר ביום ח' אלול תש"א
תק"ע שנה ח' אלול תש"א
יום מנוחתו בבית
(בספר דברי יוסף)

**מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א
הזהיר ממשהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (האריז"ל)**

**תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום**

הלכות פסח לשלשים יום

**לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום**

**תנו רבנן חשה תיקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בצורת הלכות חג בחג**

**קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה.
נתחייני עושה לשם יחיד קודש שא קריה הוא ושיקניתייה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהרונה
על ידי הנעלה בקהילו ורחמינו ביחודא שלים בשם כל ישראל.**

ע"מ

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
בן חמ"ב שנה ישיבת קודש
נפטר ביום ח' אלול תש"א
תק"ע שנה ח' אלול תש"א
יום מנוחתו בבית
(בספר דברי יוסף)

כח אדר

[יום ט"ו]

משלשים יום

קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום

לימוד שולחן ערוך הלכות פסח

לשלשים יום – עמוד אחד ליום

תנו רבנן חשה תיקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו

של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בצורת הלכות חג בחג

**קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה.
נתחייני עושה לשם יחיד קודש שא קריה הוא ושיקניתייה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהרונה
על ידי הנעלה בקהילו ורחמינו ביחודא שלים בשם כל ישראל.**

גליון

ט"ו

סדר הלימוד ליום כ"ח אדר

יום ט"ו משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תנה – דין מים שלנו

ב. יש אומרים שמים המכונסין בסיסטיני"ה מותר ללוש בהם סמוך לשאיבתן ואין להקל בדבר אם לא בשעת הדחק:

ג. אין ללוש במים חמין אפילו לא נתחממו אלא בחמה ולא במים הגרופים מדוד גדול שנחשתו עבה ותלוי על מקום האש ומים שבתוכו פושרים אפילו כשאין האש תחתיו ואם עבר ולש בין באלו בין במים שלא לנו אסור ויש חולקין ומתירין בלש במים שלא לנו ויש אומרים דבשוגג מותר ובשעת הדחק יש לסמוך עליהם. הגה: ואפילו בלא דחק יש להתיר אם עבר בשוגג ולש במים שלא לנו (רבינו ירוחם ובית יוסף):

ד. מים שלא לנו שנתבטלו חד בתרי במים שלנו לשין בהם:

ה. נוהגין שלא ליתן מלח במצה ונכון הדבר (ואפילו בדעיבד יש לאסור) (מרדכי ודברי עצמו):

ו. לש המצה בקצה ושומשמן ובמיני תבלין כשרה כיון שיש בה טעם מצה ומכל מקום אין ליתן בה תבלין לפי שהוא חד ומחמם העיסה. הגה: ופלפלין אפילו בדעיבד אסור וכן אם נפל בה סיד (מהרי"ב):

סימן תנז – דין שיעור כמות לישת המצות, ובו ג' סעיפים

א. אין לשין לפסח עיסה גדולה משיעור חלה שהיא מ"ג ביצים וחומש ביצה בינונים והוא עשרון וכן ישער אותה ימלא כלי מים ויערה המים ממנו לכלי אחר ואחר כך יתן בו מ"ג ביצים ויחזיר בו המים שעירה ממנו והמים שיתיריו יתנם בכלי אחר והכלי המחזיק אותם הוא המדה למלאותו מקמה והמדה מחוקה ולא גדושה ושיעורה מקמה חטה מצרית תק"כ דרהם מצריים בקירוב. הגה: ולא ידחק הקמה במדה דאם כן לא ילוש יפה וטוב לומר בשעת נחיתת הקמה למדה שעושה לשם מצוה (מהרי"ל):

ב. אם לש יותר משיעור זה מותר בדעיבד:

ג. אף על פי שאין מודדין קמה ביום טוב ללוש ביום טוב של פסח שאין לשין עיסה גדולה מעשרון מותר למדוד ויש אוסרים אלא יקח באומד הדעת ולא ירבה על עשרון (והכי נהוג):

סימן תנז – דין הנהגת החלה בעיסת מצה, ובו ב' סעיפים

א. מפני שצריך לדקק בשיעור העיסה שלא להרכות בה משום חשש חימוץ ומוטב שימעט בה לכן טוב לקרב העיסות יחד בשעת הפרשת חלה שישקו זו בזו דשמא יש בהם שלא היה בה כשיעור ואם אי אפשר להפריש חלה בעודה עיסה מפני

מנוחה לו ש"כ

חטא כל השנה

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחזק"ק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כף יגמור כל הלכות פסח קודם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמוחות. ולכל החברים וידידים. לנפות את הכפים להיות יבן עולם הפא"ע על ידי לימוד "הלכה" בכל יום. שהוא "תורה לשק"ל" וכל המזכה את הרבים [כ"ח אדר]. יום ט"ו משלשים יום קודם הפסח זוכה לזבנים צדיקים!

כל הזהיר ממשוהו חטא בפסח

עמ"י

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' - ללימוד כל ארץ 'הלכות פסח' שלשים יום קודם התג
שעל ידי 'מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מובהר עם רמ"א'
הזהיר ממשוהו חמץ בפסח - מוכטח לו שלא יחטא כל השנה (האריז"ל)

עש"ו

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

כ"ט אדר
[יום ט"ז]
משלשים יום
קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום - עמוד אחד ליום

גליון
ט"ז

תנו ובגן חשה תיקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בצורת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שיבאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ופירות. ולידי יגיעת התורה.
והריני עושה לשם יחוד קודש בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתקדשים יאהרונה י
על ידי העולם בהחילו וקחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום כ"ט אדר
יום ט"ז משלשים יום קודם הפסח

סימן תנט - דין מקום וסדר לישה
המצות, ובו ו' סעיפים

א. אין לשין במקום השמש וביום
המעונן אסור תחת כל אויר הרקיע
משום דיומא דעיבא כוליה שמשא.
הגה: ועל כן נהגו לזוהר מללש נגד
החלון הפתוח אפילו אין שם שמש שמא
יהיה מעונן ולא אדעתיה (תרומת הדשן
סימן קצ"א) וכן יש לזוהר מלהולך המצות
לתנור תחת הרקיע מגולה וכן המים או
הקמח (הגהות מיימוני פרק ה' בשם סמ"ק
ומהרי"ו). ולא יתקרב ללוש אצל התנור
מפני חום התנור:

ב. לא יניחו העיסה בלא עסק ואפילו
רגע אחד וכל זמן שמתעסקים בו
אפילו כל היום אינו מחמץ ואם
הניחו בלא עסק שיעור מיל הוא חמץ
ושיעור מיל הוא רביעית שעה וחלק
מעשרים מן השעה. הגה: ויש להחמיר
למהר בענין עשיית המצות כי יש לחוש
שהשהיות יצטרפו לשיעור מיל או שיהיה
במקום חם שממחר להחמץ (הגהות
מיימוני פרק ה' ומרדכי פרק אלו עוברין).
ואחר שנתעסקו בכבד ונתחמם בידים
אם יניחוהו בלא עסק מיד יחמץ ואם
התחילו בשתי עיסות כאחד והחמיצה
האחת בידוע שהחמיצה גם השנית
אפילו אין רואין בה סימני חימוץ

ואם החמיצה עד שיש בה סדקים
אפילו לא נתערבו הסדקים זה בזה
אלא אחד הולך הנה ואחד הולך הנה
הוא חמץ גמור והאוכלו חייב כרת
ואם אין בו סדק אלא הכסיפו (פירוש
נשתנה מראיתו ללובן, ערוך) פניו כאדם
שעמדו שערותיו האוכלו פטור. הגה:
ואם המצה עשויה וירא שלא תבא לידי
חימוץ מותר לשברה ולחזור לעשותה כדי
שהעסק יבטל החימוץ מיהו טוב לזוהר
לכתחלה (מהרי"ל בשם אגודה ורוקח):

ג. אם האשה שהיא לשה היא מקטפת
במים לא תקטף באותם מים שמצננת
בהם ידיה מפני שהם מתחממים
ומחמיצים את העיסה אלא יהא לה
כלי אחר מלא מים שתקטף בו. הגה:
ומיהו בעברה ולא צננה ידיה מותר
(רמב"ם פרק ה'):

ד. אם לש אחר זמן איסור חמץ אלו
המים עם שאר המים שרוחצים בהם
העריבה לא ישפכם אלא במקום
מדרון כדי שלא יתקבצו במקום אחד
ויחמץ. הגה: והכלים שמתקנים בהם
המצות והסכין שחוחתין בו העיסה יגרדם
תמיד בשעת עשייה שלא ידבק בהם
הבצק ולאחר עשייה ידחם וינגבם היטב
לחזור ולתקן בהם פעם שנית (מהרי"ל)
וזהו עדיף טפי ממה שנוהגין לגרדן כי אי
אפשר לנקות היטב על ידי גרידה
והמחמיר יגרדן ואחר כך ידחן (דברי
עצמו). וביום טוב מותר לעשותו על ידי

נכרי ואם אין נכרי יטילם לצונן או יתנם
לתנור שיאפה הבצק שעליהם והעריבות
שאפשר לתת דבר בתוכו מותר להדיח וכן
כל כיוצא בזה ויש לזוהר בעריבה שלשין
בה שלא יהיה בו שום גומא או סדק שלא
יוכל לנקור אחר הלישה ותחמץ ואחר כך
כשחזור ולש בו מתערב בבצק (מהרי"ל).
ולא יתן העריבה על כר או כסת צמר
בשעת הלישה שמחמם העריבה אבל על
של עור שרי (מהרי"ו):

ה. עברה ולשה תחת השמש הפת
מותרת:

ו. אם העיסה רכה לא יוסיף בה קמח
אלא עושה עיסה קטנה מגיבול קשה
ויערבנה עם העיסה הרכה. הגה:
וירחיק המצות מהקמח כי הקמח הנדבק
בהן בא אחר כך בתבשיל ומתחמץ (מרדכי
ריש פרק אלו עוברין):

סימן תס - דיני מצת המצוה, ובו ז'
סעיפים

א. אין לשין מצת מצוה ולא אופין אותה
על ידי נכרי ולא על ידי חרש שוטה
וקטן:

ב. הרא"ש היה משתדל במצת מצוה
ועומד על עשייתם ומזרזו העוסקים
ומסייע בהן בעריכתן וכן ראוי לכל
אדם לעשות להטפל הוא בעצמו
במצוה:

הנה מוכא פאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מוחלק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך ילמוד כל הלכות
פסח קודם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בקבצי פנסיות ובקבצי מדרשות. ובשמחות. ולכל
החברים ונדידים. לזכות את הרבים להיות 'בן עולם תבא' על ידי לימוד 'הלכות' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה'!
וכך המוכה את הרבים [כ"ט אדר]. יום ט"ז משלשים יום קודם הפסח זוכה לבנים צדיקים!

עמ"י

רבינו יוסף קארו זצ"ל
מנהיג ספרד ובעל שולחן ערוך
מספר עיקרי פסקי הלכה
והוא יסוד חלק גדול מה
הלכה הנוכחית
(נפטר בשנת ה'רמ"ב)

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארח "הלכות פסח" שלשים יום קודם התג
שעל ידי "מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א"
הזהיר ממשהו חמץ בפסח – מוכתה לו שלא יחמא כל השנה (האר"ז"ל)

עש"י

רבינו משה אייזיקס זצ"ל
מנהיג אגודת ישראל
מספר עיקרי פסקי הלכה
והוא יסוד חלק גדול מה
הלכה הנוכחית
(נפטר בשנת ה'תשמ"ב)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום

א' ניסן
יום י"ן
משלשים יום
קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום

ג' ניסן
יום י"ב

תנו ובנו חשה תיקון להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בעצות הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שיביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ישירות. ולידי ודעית התורה.
נבחיני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדנ"י מתנחלים יאהרונה"י
על ידי הנעלה ברחמינו ורחמינו ברחמינו שלום בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום א' ניסן יום י"ז משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תס – דיני מצת המצוה

ג. הלש אחר זמן איסור חמץ יאמר
בשעת לישא כל פירורים שיפלו
בשעת לישא ועריכה וכן בצק הנדבק
בכלים אני מבטל אותם כדי שנמצא
שמבטלן קודם חימוצן:

ד. אין עושין סריקין המצויירין דהיינו
לצייר בפת כמין חיה ועוף אבל כל
מה שעושים אותו במסרק כדי שלא
יתפח וכן מה שמנקבין המצות מותר
ומכל מקום טוב למחר לעשותן שלא
להשהות בהן. הגה: ויש לעשות המצות
רקיקין ולא פת עבה כשאר לחם כי אין
הרקיקין ממהרים להחמיץ:

ה. אין עושין בפסח פת עבה טפח:

ו. אין להקל במה שהחמירו הקדמונים
שלא לעשות פאנדי"ש או
פלאדוני"ש:

ז. אין ליתן ביצים שלמים במצה
שתאפה עמהם:

**סימן תסא – דיני אפיית המצה, ובו
ח' סעיפים**

א. תנור שאופים בו חמץ צריך לזוהר
כשיסיקוהו כדי לאפות בו מצה
שילכו הגחלים על פני כולו ואין די
לו בלהבה דכמו שבוילע על ידי
גחלים כך פולט על ידי גחלים ושהיה
ניצוצות נתזין ממנו הילכך אם

הסיקוהו כמה פעמים קודם הפסח
אינו מספיק אלא אם כן כיון להתירו
לצורך פסח כי שמא לא הלכו
הגחלים על פני כולו כל זמן שלא
כיון לכך ויש נוהגים להטיל בו קרקע
חדש כדי שלא יצטרכו היסק ומנהג
יפה הוא. הגה: וכשיכשירו על ידי היסק
טוב וישר הוא לחזור ולהסיק לצורך
האפייה ולא לעשות הכל בהיסק אחד
(תשובת מהרי"ב):

ב. טפקא (פירוש אחד מן הרעפים שמכסין
בהם הגג, קופ"י בלע"ז) של חרס חדשה
לא שנה הסיקה מבפנים או מבחוץ
מותר כיון שהאור שולט תחתיה אף
על פי שאין שלהבת עולה על גבה
מרתח רתח והפת נאפית מיד ואינה
באה לידי חימוץ אבל צריך להסיק
תחלה בין תנור בין כוביא בין באלפס
בלא מים בין בקרקע אבל להדביקו
תחלה ואחר כך להסיק יש אסורים
וטוב לזוהר ויש מי שאומר שראוי
למחות שלא יעשו חרות ברמץ
(פירוש אפר חם, צניינו"י בלע"ז):

ג. מצה שנאפית עד שאם פורסין אותה
אין חוטיין נמשכים ממנה יוצאים בה.
הגה: ויש לזוהר שלא ללקח מן התנור
קודם לכן (דברי עצמו) ולהחזירה כי תוכל
לבוא לידי חימוץ (מהרי"ל):

ד. יוצא אדם במצה שרויה והוא שלא
נימוחה אבל אם בשלה אינו יוצא
בה:

ה. אם אפו חמץ עם מצה לא נאסרה
אלא אם כן נגעה בחמץ ונוטל
ממקום שנגעה כדי נטילת מקום
והשאר מותר. הגה: מצה שנתכפלה
בתנור ודבוקה עד שאין שולט שם האש
אוסרים אותה תוך הפסח אבל שאר מצות
שבתנור מותרים וקודם פסח אין לאסור
רק מקום הדבוק (תרומת הדשן סימן קנ"ז
ופסקיו סימן קמ"ה). מצה נפוחה
באמצעיתה אסורה אבל עלה עליה קרום
כדרך שעולה על הפת בשעת אפייה
מותרת (מהרי"ל). אם שני מצות שוככות
זו על זו בתנור קודם אפייתן אסורים דהוי
כמצה כפולה (מהרי"ו). וכן יש לזוהר שלא
יגעו זה בזה בתנור בעודן לחין כי אין
האור שולט במקום נגיעתן ובאים לידי
חימוץ (בית יוסף בשם אורחות חיים):

**סימן תסב – דין מי פירות אם
מחמיצין, ובו ז' סעיפים**

א. מי פירות בלא מים אין מחמיצין כלל
ומותר לאכול בפסח מצה שנילושה
במי פירות אפילו שהתה כל היום
אבל אין יוצא בה ידי חובתו מפני
שהיא מצה עשירה וקרא כתיב לחם
עוני:

ב. מי פירות עם מים ממהרים להחמיץ
יותר משאר עיסה הלכך אין ללוש
בהם ואם לש בהם יאפה מיד:

הנה מובא פה ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות
פסח קודם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחמא כל השנה. לא לפרסם בקפתי וקפתי מדרשות. ובשמחות. ולכל
החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה"!
וכך המזכה את הרבים [א' ניסן]. יום י"ז משלשים יום קודם הפסח! וזכה לבנים צדיקים!

ע"י

רבינו יוסף קארל

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל ארח 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג
שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מכתב עם רמ"א'
הזהיר ממשוהו חמץ בפסח – מרבבא לו שלא יחטא כל השנה (האריז"ל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

ב' ניסן
[יום י"ח]
משלשים יום
קודם הפסח

ג' ניסן
[יום י"ח]
משלשים יום
קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו ובנו משה תיקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

ע"י

רבינו יוסף קארל

להם שעורים או חטים לאכול יזהר שלא להשליכם במקום לח שיבואו לידי חימוץ (מהרי"ו):

ב. אין האשה שפה מורסן על בשרה אפילו יבש:

ג. אם שפשו מורסן באוורז לח ממים יש מי שאומר שהאוורז אסור. הגה: והכי נהוג לענין איסור חמץ שהוא במשהו ויש לזהר שלא להבחב העופות בקשין שמא יהיו שם חטים או דגן מחומצין ויתן טעם בעופות בשעת ההבחוב:

סימן תסו – אם הרוק ומי רגלים ודומיו מחמיצים, וכו' ו' סעיפים

א. לא ילעוס אדם חטים ויתן על גבי מכתו מפני שהן מחמיצות שהרוק מחמיץ:

ב. הנותן שעורים לבהמתו ומצא בהם ריר צריך לבערם. הגה: אבל בסתם אין לחוש הואיל וכבר בטל (דברי עצמו). ויש מחמירין לבער כל הנותן מן הבהמה אף על פי שאין רואה עליו ריר (מרדכי ריש פרק אלו עוברין בשם הרוקח):

ג. שק מלא קמח שנתלחלח מזיעת החומה מותר ויש אוסרים:

לחברתה שהם מי פירות ואינם מחמיצים:

ב. ותיקא שהוא תבשיל העשוי משמן ומלח עם קמח מותר והוא שלא יהא בו מים. הגה: ולדידן שנוהגים להחמיר במי פירות גם זה אסור:

ג. כרמל שמהבהבין אותו באור וטוחנין אותו אין מבשלים הקמח שלו במים שמא לא נקלה באור יפה ונמצא מחמיץ כשמבשלים אותו וכן כשמוללין הקדירות החדשות (פירוש שנותנים קמח לתוך המאכל להקפות) אין מבשלים בהם אלא מצה אפויה שחזרו וטחנו אותה:

סימן תסד – חרדל שנתערב בתוכו קמח, וכו' סעיף אחד

א. חרדל או שאר מיני טיבול שיש בהם מים אין נותנין בהם קמח ואם נתן לתוך החרדל יאכל מיד ולא ישהנו שמא יחמיץ ובשאר מיני טיבולין כיון שאינם חדין כמו חרדל ודאי החמיץ וצריך לשרפו אם הוא אחר זמן איסור חמץ. הגה: והמנהג שלא לאכול חרדל כלל בפסח אפילו נתערב קודם פסח דהוי כמיני קטניות שנוהגין בו איסור (הגהות מיימוני ריש פרק ה' ותרומת הדרשן סימן ק"ב):

סימן תסה – דיני מורסן בפסח, וכו' ג' סעיפים

א. אין שורין מורסן לתרגולים בשום פנים ולא חולטין. הגה: וכשנותנים

סדר הלימוד ליום ב' ניסן
יום י"ח משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תסב – דין מי פירות אם מחמיצין

ג. מותר ללוש ביין אף על פי שאי אפשר לו בלא טיפת מים שנופלת בשעת הבציר ואף לכתחלה רגילים ליתן מים בשעת הבציר כדי להחיר נצוק ואף על פי כן אין לחוש להם הואיל וכבר נתבטלו המים ביין קודם שלשו העיסה:

ד. מי ביצים ושאר משקים כולם הוו ככלל מי פירות. הגה: ובמדינות אלו אין נוהגין ללוש במי פירות ואפילו לקטף המצות אין נוהגין רק לאחר אפייתן בעודן חמין ואין לשנות אם לא בשעת הדחק לצרכי חולה או זקן הצריך לזה:

ה. הלש עיסה במי פירות טוב לעשויה פחות משיעור עשרון כדי שלא תתחייב בחלה:

ו. חטה שנמצאת בדבש או ביין וחומץ מותר ובלבד שלא נתערב בהם מים:

ז. יש לברר המלח קודם פסח מחטים שלא יהיו בתוכו כי כשהמלח מתלחלח הוא נכנס מעט מעט בחטים ומתחמץ:

סימן תסג – אם מותר לחרוד שני שבלים יחד, ודיני כרמל, וכו' ג' סעיפים

א. מותר לחרוד שני שבלים ביחד ולא חיישינן שמא יצאו מים מאחת

הנה מובא כאן ספר 'שולחן ערוך הלכות פסח' מוסיף 'לשלשים יום קודם הפסח'. עמוד אחד ליום. כך נגמור קל ה'לכות פסח קדם חג הפסח. ונתנה מבקש שלא יחטא קל השנה. נא לפרסם בקמחי פנסיות ובקמחי מרקשות. ובשמחות. וכלל החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות 'בן עולם תבא' על ידי 'לימוד 'הלכות' בכל יום. שהוא 'תורה דשמה' וכלל המנוחה את הרבים [ב' ניסן]. יום י"ח משלשים יום קודם הפסח וזכה ל'בנים צדיקים'!

מונח לו ש לא יחטא כל השנה

כל הזהיר ממשוהו חמץ בפסח

עמ"י

רבינו יוסף קאשר וז"ל

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מובחר עם רמב"א"
הזהיר ממשלתו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחמץ כל השנה (הארז"ל)

עש"י

רבינו שמואל איסרליש וז"ל

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום

הלכות פסח לשלשים יום

לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום

ג' ניסן
[יום י"ט]
משלשים יום
קודם הפסח

ג' ניסן
י"ט

תנו רבנן חשה תיקון להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הני רוצה ללמוד. כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה. ונהרני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדנאי מתתקדים יאהרונה"י על ידי הנעלם ברחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום ג' ניסן יום י"ט משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תסו – אם הרוק ומי רגלים
דומיו מחמיצים

ד. נבלו מים על קמח או נתלחלח השק יאחזו בידו כל המקום המלוכלח בשק עד שיריק כל הקמח שבשק ואם אי אפשר לעשות כן ירקד הקמח והשאר מותר ודוקא כל זמן שהוא מלוכלח אבל אם נתייבש הלחלוהית לא מהני ויקוד דמיפרך ומתערב עם השאר ואסור לאכלו בפסח אלא ייקדנו וישמרנו עד אחר הפסח ואם נתייבש בפסח אסור להשהותו:

ה. הטל מחמיץ וכן מי רגלים ומי הפה והחוטם והעין והאוזן (אבל דם) (רבינו יוחנן) וחלב וזיעת אדם אינו מחמיץ (טור):

ו. קמח שנפל עליו דלף אפילו כל היום אינו בא לידי חימוץ והוא שיהיה הדלף טורד בלי הפסק ויאפנו מיד לכשיפסיק ואם הוא מסופק אם הדלף טורד אם לאו אסור:

סימן תסו – דין חטים שנפל עליהם מים, ותבשיל שנמצא לתוכו חטה, וכו' ט"ז סעיפים

א. דגן שנשטב בנהר או שנפל עליו מים כשם שאסור לאכלו כך אסור לקיימו אלא מוכרו לישראל ומודיעו כדי שיאכלנו קודם הפסח ואם מכרו לעכו"ם קודם הפסח מוכר מעט לכל

אחד ואחד כדי שיכלה קודם הפסח שמוא יחזור הנכרי ומכרנו לישראל:

ב. דגן זה שנשטב בנהר או שנפל עליו מים אף על פי שלא נתבקע אסור דכיון דמינה ניהי אתי לידי חימוץ. הגה: ולכן יש לזהר שלא יבואו מים או גשמים מזלפים על החטים כי אז אפילו לא נתבקעו אסורות ודגן שהיה מונח בעלייה וירדו גשמים דרך הגג בקצת המקומות ונתלחלו אותן שנתלחלו אסורות אבל שאר מקומות מותר להשהותן מכח ספק ספקא שמוא לא ירדו עליהם גשמים ואם תמצו לומר ירדו שמוא לא נתחמצו אבל לאכלן בפסח אסור ולא מהני ספק ספקא (אגור וכל בו):

ג. חטים שבאו בספינה אם הם יבשות וקשות ולא נשתנה מראהן אחזוקי איסורא לא מחזיקין:

ד. שנה שרבו גשמים וירדו על ערימות שבשדות עד שהיו קצת מהשבילים שעל הערימות מעלים צמחים אין חוששין לסתם חטים של אותה שנה:

ה. דגן שבמחבר שנתייבש לגמרי ואינו צריך ליניקה כמאן דמנה בכדא דמי ומקבל חימוץ אם ירדו עליו גשמים:

ו. חטים שנמצאו בהם מבוקעות אותן שאין מבוקעות מותרות מפני שהדבר מצוי שבשעת גשמים עליונות הגדיש ותחתיות מתחמיץ ומתבקע ואין המים נוגעים באמצעותו כלל:

ז. ישראל שיש לו בורות מלאים חטים וחושש שמוא יש בקרקעית הבור ובקירותיו חטים מבוקעים מלחות הבור והארץ בביטול בעלמא סגי (ועיין לעיל סימן תל"ו סעיף א'):

ח. דבש של נכרי אין מחזיקין בו איסור ואוכלים אותו בפסח. הגה: מיהו יש מחמירין (מרדכי פרק כל שעה והגהות מיימוני פרק ד'). והמנהג במדינות אלו שלא לאכול דבש רק אותו שמביאים בחביות מן הכוורת שעושין ממנו משקה שקורין מע"ד. ותאנים יבשים וענבים יבשים שקורין רוזינו" גדולים או קטנים תלוים במנהג המקומות כי יש מחמירין שלא לאכלן ויש מקילין ולכן נהגו במדינות אלו להתחמיר שלא לאכול שום פירות יבשים אם לא שידוע שנתייבשו בדרך שאין לחוש לחמץ וצוקר אסור לאכלו ואפילו להשהותו אסור (תרומת הדשן סימן ק"ח). וביום טוב האחרון אוכלין פירות יבשים וצוק"ר קנדי"ל שאין בו חשש חימוץ (מהרי"ל). והמנהג במדינות אלו שלא לאכול כרכום שקורין זערי"ן או נעגלי"ך (מהרי"ל). מיהו אינן אוסרין תערובתן וכן נראה לי:

ט. תבשיל שנחבשל ונמצאו בו שעורים או חטים אם נתבקעו ממש הרי כל התבשיל אסור ואם לא נתבקעו ממש התבשיל מותר. הגה: ואין המנהג כן אלא אוסרים הכל במשהו אפילו לא נתבקעו. ואותם חטים או שעורים שורפים אותם:

הנה מובא פה שולחן ערוך הלכות פסח מחזק לשלשים יום קודם הפסח. קמור אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קודם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחמץ כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשוחות. ולכל החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עזים תבא" ע"י ידי לימוד "הלכה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים [ג' ניסן]. יום י"ט משלשים יום קודם הפסח זוכה לבנים צדיקים!

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארח "הלכות פסח" שלשים יום קודם חג
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמב"א
הזהיר ממשדו המין בפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (האריז'ל)

עמ"י

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

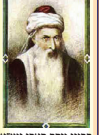
ד' ניסן
[יום כ']
קודם הפסח

ג' ליל
כ'

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום

רבינו משה איסרליש

רבינו משה איסרליש זצ"ל
 נפטר ביום ח' שבט תש"א
 (ה'תר"ע) (ה'תש"א)

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
 נפטר ביום ט' שבט תש"א
 (ה'תר"ע) (ה'תש"א)

תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאני המלמד לידו מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי יגיעת התורה. ונתייב עושה לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מן הקדמים יאהרונה"י על ידי הנעלם ברחילו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום ד' ניסן
יום כ' משלשים יום קודם הפסח

המשך סימון תסז – דין חטים שנפל עליהם מים, ותבשיל שנמצא לתוכו חטה

י. תרנגולת מבושלת שנמצא בה בפסח חטה מבוקעת מותר למכרה לנכרי שאינה נמכרת יותר ביוקר בשביל החטה שנמצאת בתוכה. הגה: ובמדינות אלו נוהגין לשרוף הכל (ועיין לעיל סימן תמ"ז סעיף ג'). ואם נמצאת ביום שמיני של פסח מותר להשהותה עד אחר הפסח:

יא. אם נמצאת חטה בקועה בעיסה או במצה אפוייה יסיר ממנה כדי נטילה מוקם והשאר מותר ויש מי שאוסר כל העיסה או אותה מצה וראוי לחוש לדבריו אם לא במקום הפסד מרובה או בשעת הדחק. הגה: וכן נוהגין תוך הפסח לאסור אותה מצה שנמצא בה החטה ומתירין את האחרות בין שנמצא בה אפוייה או חיה ואמרין כאן נמצאת כאן היתה ואם נמצאת בעיסה אוסרין כל העיסה ודוקא תוך הפסח אבל קודם הפסח אין אוסרין רק כדי נטילה והכי נהוג:

יב. אם מלגו (פירוש שהתיתוהו במים להעביר הנוצה) תרנגולת ואחר כך מצאו במים גרעין חטה בקועה אסורה התרנגולת ואם נמצאת חטה בקועה או לחם חמץ בכלי של מים ואין בו כדי ליתן טעם שהמים צוננים ובישלו באותם מים תבשיל או לשו עיסה מותר ויש מי שאוסר אם הוא

בתוך הפסח. הגה: ויש מי שמתיר אפילו במליגת תרנגולים משום דאמרין שמה אחר כך נפלה לשם (תלדות ארם וחזה נתיב ה' מחלק ו' ומהרי"ב) ויש מי שאוסר בשאר בשר ומתיר בתרנגולת מכח ספק ספיקא (מרדכי פרק כל שעה) ולענין מנהג נראה לאסור בשאר בשר או בחטה שלימה אפילו בתרנגולת ודוקא אם נמלגו תרנגולים דהיינו שהיו המים חמין אבל אם היו צוננין ושרו שם התרנגולים אין לאסור מספיקא ובמקום דאיכא למימר שמה נתעכלה החטה בתרנגולת כגון שהיא שבורה (מהרי"ב) אפילו במליגה יש להתיר מכח ספק ספיקא מיהו אם נתערבו התערובות ויש הפסד מרובה ומניעת שמחת יום טוב יש להקל בכל זה בספיקת איסור דרבנן שהוא משהו ויש להתיר שאר תבשילין שיש בהן תערובת מאותו תבשיל של הכשר שנשרה במים או נמלג כן נראה לי:

יג. אם הגעילו יורה מחומצת בת יומא וירדו המים (המחומצים) לבור בתוך הפסח אסור לשותות מימיו בפסח בשביל שנתערבו:

יד. אם נמצאת חטה מבוקעת בתרנגולת קודם מליחה די בשטיפה ואם אחר מליחה די בקליפה ויש מחמירין לומר שמעמיק כל סביבותיה וחותר ומשליך ואם נמלחו עמה תרנגולות אחרות קולף את כולם. הגה: ויש מחמירין לאסור כל מה שנמלח ביחד אבל העיקר לאסור אותה חתיכה כולה שנמצא החטה עליה ולהתיר האחרות על

יז. ידי קליפה קצת ואם רוצה ויכל למכור הכל לנכרי כמו שנתבאר סימן תמ"ז סעיף א' אף על גב דאין נוהגין כן בשאר תערובות חמץ כן נראה לי:

טז. תרנגולת צלוייה שנמצאת בה חטה מבוקעת בתוך הפסח חותך מקום פיעוועו לפי אומדן הדעת ויש אוסרים את כולה לפי שכשמהפכים השפוד מתפשט הטעם בכל התרנגולת וכן יש מי שאוסר כל התרנגולות הצלויות עמה באותו שפוד הנוגעות זו בזו כי על ידי היפוך השפוד מתפשט מזו לזו:

טז. חטה או שעורה שנמצאת בזפק העוף לאחר שהבהבו אותו העוף מותר והחטה והשעורה צריך לשרופם דלא חשיבי כמנועלים:

סימן תסח – שלא לעשות מלאכה בערב פסח אחר הצות, וכו' י' סעיפים

א. העושה מלאכה בערב פסח מחצות ולמעלה משמתין אותו ואפילו לעשות בחנם אסור ויש מי שאוסר אפילו על ידי גברי ויש מי שמתיר (וכן הוא המנהג):

ב. במה דברים אמורים כשעושה מלאכה להשתכר (או בחנם והוא מלאכה גמורה לתפור בגדים ממש) (בית יוסף) אבל מתקן הוא כליו ליום טוב וכן מי שכותב ספרים לעצמו דרך לימודו מותר:

* * *

הנה מובא פה שולחן ערוך הלכות פסח מחזיק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קודם חג הפסח. והנה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי בנסיונות ובכתי מדרכות. ואלך החברים וידידים. לזכות את הקבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכות פסח" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הקבים [ד' ניסן]. יום כ' משלשים יום קודם הפסח וזכה לבנים צדיקים!

חובט לו של א

חטא כל השנה

כל הזהיר
ממשהו חטא
בפסח

הנה מובא פה שולחן ערוך הלכות פסח מחזיק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קודם חג הפסח. והנה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי בנסיונות ובכתי מדרכות. ואלך החברים וידידים. לזכות את הקבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכות פסח" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הקבים [ד' ניסן]. יום כ' משלשים יום קודם הפסח וזכה לבנים צדיקים!

עמ"י

רבינו יוסף קארו

המנוח רבי יוסף קארו זצ"ל
בן משה רבי יוסף קארו
המנוח רבי יוסף קארו זצ"ל
המנוח רבי יוסף קארו זצ"ל
המנוח רבי יוסף קארו זצ"ל

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל ארץ 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג
שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מנחת כהן' עם רמ"א
הזהיר ממשנה חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (האריז"ל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו ובנו משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחד

גדליין
כ"ב

ו' ניסן
[יום כ"ב]
קודם הפסח

רבינו משה איסרליש

המנוח רבי משה איסרליש זצ"ל
בן משה רבי משה איסרליש
המנוח רבי משה איסרליש זצ"ל
המנוח רבי משה איסרליש זצ"ל
המנוח רבי משה איסרליש זצ"ל

עמ"י

רבינו יוסף קארו

המנוח רבי יוסף קארו זצ"ל
בן משה רבי יוסף קארו
המנוח רבי יוסף קארו זצ"ל
המנוח רבי יוסף קארו זצ"ל
המנוח רבי יוסף קארו זצ"ל

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שביאני התלמוד לירי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי יריעת התורה. ונתייני עושה לשם יחוד קודש קריף הוא ושביתתיה בשם יהוה ובשם אדני מתקדשים יאהרונת"י על ידי העולם ברחליו וקחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

1. השמש צריך הסיבה:

2. כל מי שצריך הסיבה אם אכל או שתה בלא הסיבה לא יצא וצריך לחזור לאכול ולשתות בהסיבה. הגה: ויש אומרים דבזמן הזה דאין דרך להסב כדאי הוא ראבי"ה לסמוך עליו שבדיעבד יצא בלא הסיבה (אגודה פרק ערבי פסחים). ונראה לי אם לא שתה כוס שלישי או רביעי בהסיבה אין לחזור ולשתות בהסיבה דיש בו חשש שנראה כמוספי על הכוסות אבל בשני כוסות ראשונות יחזור וישתה בלא ברכה (מנהגים) וכן באכילת מצה ולכתחלה יסב כל הסעודה (מהרי"ב):

3. צריך לשתות ארבע כוסות על הסדר ואם שתאן זה אחר זה שלא כסדר לא יצא:

4. שיעור הכוס רביעית לאחר שימזוגו (אם רוצה למזוג) וישתה כולו או ורובו ואם יש בו הרבה רביעיות שותין ממנו כל כך בני אדם כמנין רביעיות שבו ויש אומרים שצריך לשתות רוב הכוס אפילו מחזיק כמה רביעיות (וצריך לשתות השיעור שלא בהפסק גדול בתמים (בכ יוסף בשם רוקח):

5. מי שאינו שותה יין מפני שמזיק או שונאו צריך לדחוק עצמו ולשתות לקיים מצות ארבע כוסות:

6. מצוה לחזור אחר יין אדום (אם אין הלכן משוכח ממנו) (טור):

סימן תעב – דיני הסיבה וארבע כוסות, וכו' ט"ז סעיפים

א. יהיה שלחנו ערוך מבעוד יום כדי לאכול מיד כשתחשך ואף אם הוא בבית המדרש יקום מפני שמצוה למחר ולאכול בשביל התניקות שלא ישנו אבל לא יאמר קידוש עד שתחשך:

ב. יסדר שלחנו יפה בכלים נאים כפי כחו ויכין מקום מושבו וישב בהסיבה דרך חירות. הגה: ואפילו עני שאין לו כרים ישב על הספסל (מרדכי ריש פרק ערבי פסחים):

ג. כשהוא מיסב לא יטה על גבו ולא על פניו ולא על ימינו אלא על שמאלו (ואין חילוק בין אטר לאחר) (טור בשם רש"י ותוספת הדשן סימן קל"ז):

ד. אשה אינה צריכה הסיבה אלא אם כן היא חשובה. הגה: וכל הנשים שלנו מיקרי חשובות (מרדכי ריש פרק ערבי פסחים ורבינו ירוחם) אך לא נהגו להסב כי סמכו על ראבי"ה דכתב דבזמן הזה אין להסב (דברי עצמו):

ה. בן אצל אביו צריך הסיבה אפילו הוא רבו מובהק תלמיד לפני רבו אינו צריך הסיבה אפילו אינו רבו מובהק אלא אם כן יתן לו רבו רשות ותלמיד חכם מופלג בדורו אף על פי שלא למד ממנו כלום חשוב כרבו ואינו צריך הסיבה (ודוקא כשאוכלין על שלחן אחד אבל אם אוכל על שלחן בפני עצמו צריך להסב):

סדר הלימוד ליום ו' ניסן
יום כ"ב משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תעב – בערב פסח אחר שעה עשירית אסור לאכול פת

2. וקודם שעה עשירית מותר לאכול מצה עשירה. הגה: אבל מצה שיוצאין בה בלילה אסורים לאכול כל יום ארבעה עשר (ר"ן פרק אלו עוברין בשם הרמב"ם והמגיד פרק ו'). וקטן שאינו יודע מה שמספרים בלילה מציאת מצרים מותר להאכילו (תוספת הדשן סימן ו'). ויש נוהגין שלא לאכול חזרת בערב פסח כדי לאכול מרור לתיאבון (תולדות אדם וחוה נחבי ה' חלק ג') וכן ביום ראשון של פסח כדי לאכול בליל שני לתיאבון וכן נוהגין קצת למעט באכילת מצה ביום ראשון מהאי טעמא (כל בו). ויש מחמירין עוד שלא לאכול פירות כדי לאכול החרוסת לתיאבון ואין לחוש למנהג ההוא ויש מחמירין שלא לפרו או לשבור המצות בערב פסח שלא לבוא לאכול מהם (מהרי"י) ואין לחוש גם לזה. מצה שנאפה כתקנה ואחר כך נתפררה וגילושה ביין ושמן אינה נקראת מצה עשירה ואסורה לאכלה בערב פסח (מהרי"י):

3. אם התחיל לאכול קודם שעה עשירית ומשכה סעודתו עד הלילה דינו כמו בשבתות ושאר ימים טובים שנתבאר סימן רע"א סעיף ו'. (ומצוה לרחוץ ולגלח בערב יום טוב וללבוש בגדים נאים כמו בשבת ועיין לעיל סימן ר"ס ורס"ב):

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחזיק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך ימזוג כל הלכות פסח קודם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכות פסח" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים ב"ו' ניסן. יום כ"ב משלשים יום קודם הפסח" וזכה ל"גנים עדיקים!

כל הזהיר
ממשנה חמץ
בפסח

צ"ל

ז' ניסן
[יום כ"ג]
משלשים יום
קודם הפסח

גלייז
כ"ג

הלכות פסח לשלשים יום

קודם הלימוד יאמר: הני רוצה ללמוד, כדי שביאני התלמוד לירי מעשה, ולירי מדות וישרות, ולירי ודעת התורה, ובהריני עושה לשם ייחוד קדושא קדוך הוא ושיבתיא בישם יהוה ובשם איני מתבטלים יאחדנו על ידי העולם מרחליו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

פסחים). ואם אין ידיו נקיות יטול מעט אבל אין לברך על הנטילה ובעל הבית לא ימזוג בעצמו רק אחר ימזוג לו דרך חירות (מהרי"ב):

סדר הלימוד ליום ז' ניסן
יום כ"ג משלשים יום קודם הפסח

יב. יוצאים ביין מבושל ובקונדיטון :
יג. אפילו עני המתפרנס מן הצדקה
 ימכור מלבושו או ילוה או ישכיר
 עצמו בשביל יין לד' כוסות :
יד. גם הנשים חייבות בארבע כוסות ובכל
 מצות הנזהרות באותו לילה :

טז. חנינוקות שהגיעו לחנינוך מצוה ליתן לכל אחד כוסו לפניו. הגה: ואין ליקח כוס שפיו צד כעין קרו"ג גלא"ז מפני שלא יוכל לשחות רביעית באחד (מהרי"ב). ובכוס של ברכת המזון בלאו הכי אין לוקחין אותו ועיין לעיל סימן קפ"ג סעיף ד' בהג"ה וכן הכוס של קידוש ועיין לעיל סימן רע"א סעיף י' (בתי יוסף):

טז. מצוה לחלק לתינוקות קליות ואגוזים כדי שיראו שינוי וישאלו:

סימן תעג – דיני כוס ראשון, וסדר הפסח עד כוס השני, וכו' מעיפים א. מוזגין לו כוס ראשון ומקדש עליו ומברך שהחיינו ואם חל בשבת אומר ויכלו ואם חל במוצאי שבת אומר יקנה"ז ואם שכח להבדיל ולא ניכר עד שהתחיל ההגדה ישלים ההגדה עד גאל ישראל ואחר כך יבדיל. הגה: ואין ליטול יין כולו קודם בירושלמי (כרמי ירוחם והרא"ש בחטובה ומרדכי פרק ערבי

1. נוטל ידיו לצורך טבול ראשון ואל
יברך על הגטילה ויקח מהכרס פחות
מכזית ומטבילו בחימוץ ומברך בורא
פרי האדמה ואוכל ואינו מברך אחריו
ויקח מצה אמצעית ויבצענה לשתיים
ותיה תציה לאחד מהמסובין לשומרה
לאפיקומן וגו' ונתנים אותה תחת המפה
ותציה השני ישים בין שתי השלימות
ויניבה הקערה שיש בה המצות
ויאמר לה: לחמא עניא עד מה
נשתנה. הגה: לחמא בלשון שבמינים
הנשים והקטנים או יפרש להם הענין וכן
עשה ר"י מלונדרי כל ההגדה בלשון לעז
כדי שיבינו הנשים והקטנים (כל בו
ומהרי"ל). ואז יצוה להסירם מעל
השלחן ולהניחם בסוף השלחן כאילו
כבר אכלו כדי שיראו התינוקות
וישאלו:

הנה מובא כאן ספר שילחן קרוך הלקות פסח מחזקין לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגזר כל הלקות פסח קדם הפסח. ויהיה מבית שלל המאכל השנה. ואם יפסד בביתו כנסות ובביתו מדרשות. ובשומרון. וכל שבתים ויחידים. וזכות את המאכל. וכן ע"ה ליום "שלש" בכל יום. וזכה לתור השלחן!

וכל המיזבח את הריב' ת' ניסון. וכן כ"ג מעשר יום קודם הפסח. וזכה לבנים צדיקים!

**כל הזהיר
ממשהו חמץ
בפסח**

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד ערוך מתבאר עם רמב"א"
הזהיר ממשדו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחמא כל השנה (האר"י)!

עשרי

עמ"י

ח' ניסן
יום כ"ד
משלשים יום
קודם הפסח

תניא שואלין ודורשיין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו ובנו חשה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשיין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בצעות הלכות חג בחג

ג' ניסן
כ"ד

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לירי מעשה. ולידי מרות ושרות. ולידי ודעות התורה.
נתייני עושה לשם יחוד קודש קריה הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים ואהרונה"
על ידי הנעלם ברחמינו ורחמינו ברחמינו בשם כל נשאל.

שיאכל כריכה זו כדי שתעלה ברכת
אכילת מצה וברכת אכילת מרור גם
לכריכה זו:

ב. אם אין לו ירקות לטיבול ראשון אלא
מרור יברך עליו בטיבול ראשון בורא
פרי האדמה ועל אכילת מרור
ובטיבול השני יטבלו בחרוסת
ויאכלו בלא ברכה:

ג. בלע מצה יצא אבל אם בלע מרור לא
יצא דעם מרור בעיני וליכא ואפילו
אם בלע מצה ומרור כאחד ידי מצה
יצא ידי מרור לא יצא ואם כרכם
בסיב ובלעו אף ידי מצה לא יצא לפי
שאין דרך אכילה בכך:

ד. אכל מצה בלא כוונה כגון שאנסוהו
נכרים או לסטים לאכול יצא ידי
חובתו כיון שהוא יודע שהלילה פסח
ושהוא חייב באכילת מצה אבל אם
היה סבור שהוא חול או שאין זו
מצה לא יצא:

ה. אכל כזית מצה והוא נכפה בעת
שטותו ואחר כך נתרפא חייב לאכול
אחר שנתרפא לפי שאותה אכילה
היתה בשעה שהיה פטור מכל
המצות:

ו. אכל כחצי זית וחזר ואכל כחצי זית
יצא ובלבד שלא ישהה בין אכילת
לחברתה יותר מכדי אכילת פרס (ועיין
לקמן סימן תרי"ב סעיף ג'):

שארין מברכין בורא פרי הגפן כי אם
על כוס של קידוש ועל כוס של ברכת
המזון ואין מברכין על הגפן כי אם
אחר כוס רביעי. הגה: והמנהג בין
האשכנזים לבדך ברכה ראשונה על כל
כוס וכוס אבל ברכה אחרונה אין מברכין
רק אחר האחרון לבד וכן דעת רוב
הגאונים:

סימן תע"ה – יתר דיני הסדר, ובו ז' מציפים

א. יטול ידיו ויברך על נטילת ידיים ויקח
המצות כסדר שהניחם הפרוסה בין
שתי השלימות ויאחזם בידו ויברך
המוציא ועל אכילת מצה ואחר כך
יבצע מהשלימה העליונה ומהפרוסה
משתייהן ביחד ויטבלם במלח. הגה:
ואין המנהג לטבל במלח בלילה ראשונה
דפת נקי אין צריך מלח. ויאכלם
בהסיבה ביחד כזית מכל אחד ואם
אינו יכול לאכול כשני זיתים ביחד
יאכל של המוציא תחלה ואחר כך
של אכילת מצה ואחר כך יקח כזית
מרור וישקענו כולו בחרוסת ולא
ישנהו בתוכו שלא יתבטל טעם
מיררתו ומטעם זה צריך לנער
החרוסת מעליו ויברך על אכילת
מרור ויאכלו בלא הסיבה ואחר כך
נוטל מצה שלישית ובוצע ממנה
וכורכה עם המרור וטובלה בחרוסת.
הגה: ויש אומרים דאין לטובלו וכן הוא
במנהגים וכן ראיתי נוהגין. ואומר זכר
למקדש כהלל ואוכלן ביחד בהסיבה
ומשבירך על אכילת מצה לא יסיח
בדבר שאינו מענין הסעודה עד

סדר הלימוד ליום ח' ניסן יום כ"ד משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תע"ה – דיני כוס ראשון, וסדר
הפסח עד כוס השני

ז. מוזגין לו מיד כוס שני כדי שישאלו
התינוקות למה שותים כוס שני קודם
סעודה ואם אין חכמה בכך אבי
מלמדו אם אין לו בן אשתו שואלתו
ואם לאו הוא שואל את עצמו ואפילו
תלמידי חכמים שואלים זה לזה מה
נשתנה וכו' (וכשהבן או האשה שואלת
אין צריך לומר מה נשתנה אלא מתחיל
עבדים) (מהרי"ל). וכשמתחיל עבדים
היינו לפרעה מחזיר הקערה שבה
המצות לפניו וקורא כל ההגדה
וכשיגיע למצה זו צריך להגביה
להראותה למסובין שתחבב המצוה
עליהם (ויש להגביה מצה הפרוסה שהיא
כלהם עוני) (מהרי"ו) וכן כשיגיע למרור
זה וכשיגיע ללפיתך מגביה כל אחד
כוסו בידו עד שחותם גאל ישראל.
הגה: ונוהגין לזרוק מעט מן הכוס
באצבעו (דברי עצמו) כשמגיע לדם ואש
ותמרות עשן וכן כשמזכיר המכות דצ"ך
עד"ש באח"ב בכלל ובפרט הכל ט"ז
פעמים (מהרי"ל). ויהיה הפת מגולה
בשעה שאומר ההגדה עד לפיתך שאוחז
הכוס בידו ואז יכסה הפת (אגור ובית
יוסף):

סימן תע"ז – על כוס ב' אין מברכין, ובו סעיף אחד

א. שותה כוס שני ואין מברך עליו לא
ברכה ראשונה ולא ברכה אחרונה

הנה מובא באר ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחלק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות
פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחמא כל השנה. נא לפרסם בקניינים ובקניינות מדרשות. ובשמחות. ולכל
החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה"
וכל המזכה את הרבים [ח' ניסן]. יום כ"ד משלשים יום קודם הפסח וזכה לקנינים צדיקים!

עש"ו

גליון

שאלה: יום הלכות מסח במסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הני רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות וישרות. ולידי ידיעת התורה.

**כל הזהיר
ממשהו חמץ
בפסח**

עמי

רבינו חיים קארל וויזא
בן מנחם מנחם וויזא
מפני ענייני חסד וחסידות
והוא נפטר ביום הזה
והוא נפטר ביום הזה
(בשם אביו רבי חיים וויזא)

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
שעל ידי "מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מהבדל עם רמב"א"
הזהיר ממשוהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (האר"י)

עשרי

רבינו משה איסרליש
בן מנחם מנחם וויזא
מפני ענייני חסד וחסידות
והוא נפטר ביום הזה
והוא נפטר ביום הזה
(בשם אביו רבי חיים וויזא)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום

י ניסן
[יום כ"ו]
משלשים יום
קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום

גדיון
כ"ו

תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. כדי שביאני המלמד לירי מעשה. ולידי מדות וישרות. ולידי ידיעת התורה.
והנהני עושה לשם יחדיו קודם קריית היום ושכינתיה בשם יהוה וקשם אדני מתתקדים יאהרונה"
על ידי הנעלים ברחמי ורחמינו ברחמינו שלמים בשם ישראל.

סדר הלימוד ליום י' ניסן יום כ"ו משלשים יום קודם הפסח

סימן תפ – סדר כוס רביעי, ובו סעיף אחד

א. מתחיל לא לנו וגומר עליו את ההלל ואינו אומר יהללך אלא אומר אחר גמר ההלל הלל הגדול שהוא מהודו לה' עד על נהרות בבל שהם כ"ו כי לעולם חסדו ואחר כך אומר נשמת כל חי וישתבח עד מעולם ועד עולם אתה אל ואז יאמר יהללך עד מלך מהולל בתשבחות ושותהו בהסיבה בלא ברכה תחלה (וכבר נתבאר לעיל סימן תע"ד דאנו נוהגין לברך) ומברך אחריו על הגפן ואם שותהו בלא הסיבה צריך לשתות פעם אחרת בהסיבה (ועיין לעיל סימן תע"ב סעיף ז') ומברך לפניו בורא פרי הגפן לפי שהסיד דעתו מלשנות עור. הגה: ויש אומרים שיש לומר שפוך חמתך וכו' קודם לא לנו (ר"ן פרק ערבי פסחים) ולפתוח הפתח כדי לזכור שהוא ליל שמורים ובזכות אמונה זו יבא משיח וישפוך חמתו על העכו"ם (מהר"ב) וכן נוהגים ויכול לגמור הלל אף שלא במקום סעודה (רמב"ם והמגיד פרק ח')

סימן תפא – שלא לשתות אחר ארבע כוסות, ובו ב' סעיפים

א. אחר ארבע כוסות אינו רשאי לשתות יין אלא מים. הגה: וכל המשקים דינן כיון (בית יוסף). ומי שהוא איסטניס או

תאב הרבה לשתות יכול לשתות כוס חמישי ויאמר עליו הלל הגדול (מרדכי). ב. חייב אדם לעסוק בהלכות הפסח וביציאת מצרים ולספר בניסים ובנפלאות שעשה הקדוש ברוך הוא לאבותינו עד שתחטפנו שינה. הגה: וכל דין ליל ראשון יש גם כן בליל שני (אגור). ונוהגים שלא לקרות על מטתו רק פרשת שמע ולא שאר דברים שקורין בשאר לילות כדי להגן כי ליל שמורים הוא מן המזיקין:

סימן תפב – מי שאין לו מצה שמורה, ובו סעיף אחד

א. מי שאין לו מצה משומרת אלא מזית מברך על אכילת מרור ואוכל וכשגומר סעודתו ממצה שאינה משומרת מברך על אכילת מצה ואוכל אותו מזית ואינו טועם אחריו כלום. הגה: ומי שאין לו ב' הלילות רק ג' מצות יברך ליל ראשון המוציא ועל אכילת מצה וכן הכריכה הכל מן הפרוסה ושתי השלימות לליל ב' (אבודרהם בשם אבן ירחי):

סימן תפג – דין מי שאין לו יין, ובו סעיף אחד

א. מי שאין לו יין בליל פסח מקדש על הפת שמברך המוציא ובוצע ומניח ידיו עליו עד שגומר הקידוש ומברך על אכילת מצה ואוכל ואחר כך אוכל שאר ירקות ומסלק השלחן ואומר מה נשתנה וכל ההגדה עד גאל ישראל ומברך על המרור ואוכל ואחר כך

כורך מצה ומרור ואוכל. הגה: בלא ברכה. ובמקומות שנוהגים לשתות משקה הנעשה מדבש שקורין מע"ד יכול ליקח אותו משקה לארבע כוסות אם אין לו יין (מהר"ל). ויש אומרים שאין עושין קידוש על שאר משקין כמו שנתבאר לעיל סימן ע"ב סעיף ט'. ולי נראה דלענין ד' כוסות יש לסמוך אמאן דאמר דמקדשין על שאר משקין אם הוא חמר מדינה כמו שנתבאר לעיל סימן ע"ב:

סימן תפד – דין מי שרוצה לעשות חסד בהרבה בתים, ובו סעיף אחד

א. מאן דבעי לברוכי בתי או תחלתא בתי מברך ברישא בביתיה ואכיל כל מאי דצריך ומברך ברכת המזון והדר אינהו ושתי אינהו כסא דקידושא ודאגדתא ואכלו ירקי ואכלו ירקי ומצה ואיהו לא אכיל ושתי בהדיהו ושביק להו למגמר סעודתיהו ומברכי אינהו ברכת המזון ואי לא ידעי יקרא מלה במלה והדר אזיל לביתא אחרינא ועביד הכי והדר אזיל לביתיה וגמר הלילא ושתי כסא ושתי כסא דהלילא ואי בעי לאקדומי להנך בתי ברישא בריך להו ולא אכיל ולא טעים והדר אזיל לביתיה ומקדש ואם ירצה יגמור הכל בביתו ואחר כך ילך ואחר כך ילך לקדש בבתי האחרים ולא יאכל וישתה עמהם:

הנה מוכא באן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קודם חג הפסח. ויהיה מבטח שאלא יחטא כל השנה. נא לפרשם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשבתות. ולכל העברים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם תבא" על ידי לימוד "הלכות פסח" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים [י' ניסן]. יום כ"ו משלשים יום קודם הפסח וזכה לפני צדיקים!

עשרי

רבינו משה איסרל'ני

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארץ "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד ערוך הלכות פסח" מחבר עם רמב"א
הזהיר ממשהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (האר"י)

תניא שואלין ודורשיין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

יא ניסן
[יום כ"ז]
משלשים יום
קודם הפסח

ג' לויז
כ"ז

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו ובנו משה תיקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשיין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בעצות הלכות חג בחג

עמרי

רבינו יוסף קארו

רבינו משה איסרל'ני
מנחם מנדל פיינשטיין
מנחם מנדל פיינשטיין
רבי אהרן שניידר
רבי משה שניידר
(תשס"ב)

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שביאני הפלמוד לירי מעשה. ולירי מדות ישירות. ולירי ידועה התורה.
נחמני עושה לשם יחד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתתתים יאהרונה"
על ידי הנעלים ברחליו ורחמינו ביהודא שלים בשם כל וישראל.

רבינו יוסף קארו
מנחם מנדל פיינשטיין
מנחם מנדל פיינשטיין
רבי אהרן שניידר
רבי משה שניידר
(תשס"ב)

לגמור את כולו אינו צריך לחזור אלא למקום שפסק:

ב. בהלל אפילו עשרה קורין כאחד:

ג. מוציאין שני ספרים וקורין בראשון המשה גברי (ואם מוסיפין ביום טוב עיין לעיל ריש סימן רפ"ב) בפרשת בא מן משכו עד מארץ מצרים על צבאותם ומפטיח קורא בשני בפרשת פינחס ובחורש הראשון ומפטיח ביהושע בעת ההיא ומתפללין תפלת מוסף ואין מזכירין גשם מכאן ואילך (ועיין לעיל סימן קי"ד סעיף ג') וכן פוסקים משם ואילך מלשאל בברכת השנים. הגה: ונוהגין לומר בכל יום טוב בתפלת מוסף פסוקי מוסף היום אחר שאמר על ידי משה עבדך כאומר:

סימן תפט – סדר תפלת ליל שני של פסח, וספירת העומר, וכו' סעיפים

א. בליל שני אחר תפלת ערבית מתחילין לספור העומר ואם שכח לספור בתחלת הלילה הולך וסופר כל הלילה ומצוה על כל אחד לספור לעצמו וצריך לספור מעומד ולברך תחלה וסופר הימים והשבועות כיצד ביום הראשון אומר היום יום אחד (בעומר) עד שמגיע לשבעה ימים ואז יאמר היום שבעה ימים שהם שבוע אחד (בעומר) וביום שמיני יאמר היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד (בעומר) וכן עד שגיע לארבעה עשר ימים אומר היום ארבעה עשר ימים שהם שני שבועות (בעומר) ועל דרך זה מונה והולך עד מ"ט יום:

ב. אין שליח צבור מקדש בבית הכנסת:

ג. שכח לומר אתה בחרתנו ואמר יעלה ויבא יצא. הגה: ואפילו היה שבת אם הזכיר ביעלה ויבא יצא (בית יוסף בשם אורחות חיים). ואם אמר אתה בחרתנו והזכיר בו שבת אפילו הכי צריך לחזור ולהזכירו ביעלה ויבא (תשובת מהרי"ל) מיהו אם לא הזכירו ביעלה ויבא אין צריך לחזור (בית יוסף). ושליח ציבור ששכח להזכיר של יום טוב בשחרית עיין לעיל סימן קכ"ו:

ד. בליל ראשון של פסח גומרין ההלל בצבור בנעימה בברכה תחלה וסוף וכן בליל שני של שני ימים טובים של גלויות. הגה: וכל זה אין אנו נוהגים כן כי אין אנו אומרים בלילה בבית הכנסת ההלל כלל:

סימן תפח – סדר תפלת שחרית של פסח, וכו' ג' סעיפים

א. שחרית נכנסים לבית הכנסת וקורים הזמירות של שבת ומתפללין תפלת שחרית וגומרין ההלל (ומבדקין לקרות ההלל). ואין מפסיקין בו אלא כדרך שאמרו בקריאת שמע באמצע הפרק שואל בשלום אביו או רבו ומשיב שלום לאדם נכבד שנתן לו שלום ובין הפרקים שואל בשלום אדם נכבד ומשיב שלום לכל אדם. הגה: (ודוקא בב' ימים הראשונים שגומרים בהם ההלל דינא הכי לענין הפסקה אבל בימים שאין גומרין עיין לעיל סימן תכ"ב סעיף ד'). ואם פסק באמצע ושהה אפילו כדי

סדר הלימוד ליום י"א ניסן יום כ"ז משלשים יום קודם הפסח

סימן תפח – דין מי שנשבע שלא לאכול מצה, וכו' סעיף אחד

א. אמר שבועה שלא אוכל מצה סתם אסור לאכול מצה בליל פסח אמר שבועה שלא אוכל מצה בליל פסח לוקה ואוכל מצה בליל פסח:

סימן תפו – שיעור כוית, וכו' סעיף אחד

א. שיעור כוית יש אומרים דהוי כחצי ביצה. הגה: ויאלצנו ביחד ולא מעט מעט ובירקות צריך למעך חלל האויר שבין הירק ולשער שיעור הכוית בירקות עצמן ולא באויר שביניהם:

סימן תפז – סדר תפלת ערבית של פסח, וכו' ד' סעיפים

א. ערבית סדר היום ערבית ושחרית ומנחה אומר ג' ראשונות וג' אחרונות שלש ראשונות ושלש אחרונות וקדושת היום באמצע אתה בחרתנו וכו' ותתן לנו ה' אלהינו את יום חג המצות הזה את יום טוב מקרא קדש הזה (ועיין לקמן סימן ת"צ סעיף ג') זמן חירותינו יעלה ויבא והשיאנו וחותם מקדש ישראל והזמנים ואם אמר מקדש השבת וחור בו תוך כדי דיבור יצא אחרי שהוא יודע שהוא יום טוב ואם חל בשבת אומר את יום המנוח הזה ואת יום חג המצות הזה וחותם מקדש השבת וישראל והזמנים ואין אומרים ברכה מעין שבע:

מונח לו שר
חטא כל השנה

הנה מובא כאן ספר שו"ת ערוך הלכות פסח מחלק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל השנה
פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשבתות. ויכל
החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם הקא" על ידי לימוד "השנה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה"
וכל המזכה את הרבים [וי"א ניסן]. יום כ"ז משלשים יום קודם הפסח וזכה לבנים צדיקים!

כל הזהיר
ממשהו חמץ
בפסח

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל ארח 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג
שעל ידי 'מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמב"א'
זההיר ממשהו חמץ בפסח – מבטח לו שלא יחטא כל השנה (האר"י)

רבינו משה איסרליש

רבינו משה איסרליש זצ"ל
בן מנחם מנחם זצ"ל
נפטר ביום ח' שבט ה'תק"ל
והוא מפורסם בשם 'רמב"א'
בשם 'רמב"א' (האר"י)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום

תנו ובגן חמץ תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בעצת הלכות חג בחג

יב ניסן
יום כ"ח
משלשים יום
קודם הפסח

גליין
כ"ח

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
בן מנחם מנחם זצ"ל
נפטר ביום ח' שבט ה'תק"ל
והוא מפורסם בשם 'רמב"א'
בשם 'רמב"א' (האר"י)

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. ברוך שביאנו התלמוד לידנו מעשה. ולידנו מרות ישרות. ולידנו רעותה התורה. ונחרינו עושה לשם יחדיו קודשא בריך הוא ושיביתיה בשם יהוה ובשם אדני מתיקנים יאחדונוה"י על ידי הגעגוע בקהילתו וקחימו בקהילתו שלום בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום י"ב ניסן
יום כ"ח משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תפט – סדר תפלת ליל שני של פסח, וספירת העומר

א. אם טעו ביום המעונן ובירכו על ספירת העומר חוזרים לספור כשתחשך והמדקקים אינם סופרים עד צאת הכוכבים וכן ראוי לעשות:

ג. המתפלל עם הצבור מבעוד יום מונה עמהם בלא ברכה ואם יזכור בלילה יברך ויספור. הגה: ואפילו ענה אמן על ברכת הקהל אם היה דעתו שלא לצאת יחזור ויברך ויספור בלילה (בית יוסף בשם רשב"א):

ד. מי ששואל אותו חבריו בין השמשות כמה ימי הספירה בזה הלילה יאמר לו אתמול היה כך וכך שאם יאמר לו היום כך וכך אינו יכול לחזור ולמנות בברכה אבל קודם בין השמשות כיון שאינו זמן ספירה אין בכך כלום. הגה: וכשהגיע הזמן אסורים לאכול עד שיספור ואפילו התחיל לאכול פוסק וסופר מיהו אם התחיל לאכול קודם שהגיע הזמן אינו צריך להפסיק אלא גומר אכילתו וסופר אחר כך (דברי עצמו למאן דאמר ספירה בזמן הזה דאורייתא):

ה. אם אינו יודע החשבון ופתח אדעתא דלשיים כמו שישמע מחבריו ושתק עד ששמע מחבריו וסיים כמוהו יצא:

ו. אם פתח ואמר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אדעתא דלימא היום ד'

הוא סבור שהם ד' וזכור וסיים בה' והם ה' או איפכא שהם ד' ופתח אדעתא דלימא ארבעה וטעה וסיים בה' אינו חוזר ומברך:

ז. שכח ולא בירך כל הלילה יספור ביום בלא ברכה:

ח. אם שכח לברך באחד מהימים בין יום ראשון בין משאר ימים סופר בשאר ימים בלא ברכה אבל אם הוא מסופק אם דילג יום אחד ולא ספר יספור בשאר ימים בברכה:

ט. ליל שבת וליל יום טוב מברכים וסופרים אחר קידוש בבית הכנסת ובמוצאי שבת ויום טוב קודם הבדלה אחר קדיש תתקבל וכשהלך יום טוב האחרון של פסח במוצאי שבת דאז אומר קידוש והבדלה בפעם אחת יש לספור קודם שמברכין על הכוס בבית הכנסת. הגה: ואם אין לו יין וצריך לקדש יקנה"ז עיין לעיל סימן רצ"ו:

י. אסור לאכול חדש אף בזמן הזה בין לחם בין קלי בין כרמל עד תחלת ליל י"ח בניסן ובארץ ישראל עד תחלת ליל י"ז בניסן:

סימן תצ – סדר תפלת יום שני, ותפלת חולו של מועד, ובו מ' סעיפים

א. ביום שני קורין בפרשת אמור שור או כשב עד סוף הענין ומפטיר קורא כמו ביום ראשון ומפטיר במלכים

בפסח דיאשיהו מוישלח המלך עד ואחריו לא קם כמוהו:

ב. יום ג' שהוא חולו של מועד ערבית ושחרית ומנחה מתפלל כדרכו ואומר יעלה ויבא בעבודה ואם לא אמרו מחזירין אותו וכן מזכירו בברכת המזון ואם לא אמרו אין מחזירין אותו ובמוסף מתפלל כדרך שמתפלל במוסף של יום טוב. הגה: אלא כשמגיע לעל ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור אומר והקרבתם עולה וגו' עד ושני תמידין כהלכתן (טור):

ג. נוהגים שביום טוב אומר את יום טוב מקרא קדש הזה ובחולו של מועד אומר את יום מקרא קדש הזה. (ואנו אין נוהגין לומר מקרא קדש כלל לא ביום טוב ולא בחול המועד) (טור):

ד. כל הימים של חולו של מועד ושני ימים אחרונים של יום טוב קורין ההלל בדילוג כמו בראש חודש:

ה. סימן הפרשיות של שמונת ימי הפסח משך תורא קדש בכספא פסל במדברא שלח בוכרא וזה הסדר לא ישתנה כי אם כשהלך פסח ביום ה' שביום שלישי שהוא שבת קורא ראה אתה אומר אלי שהוא פסל וביום א' ב' ג' קורין קדש בכספא במדברא:

הנה מובא פה ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחוץ לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. וכלל הספרים וידידים. וזכות את הרבים להיות בן עולם הבא על ידי לימוד 'הלכה' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה' וכל המזכה את הרבים [י"ב ניסן]. יום כ"ח משלשים יום קודם הפסח וזכה לבנים צדיקים!

עשיר

רבינו משה איסרליש

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארץ "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
 שעל ידי "מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רבדאי"
 הזהיר ממשוהו המין בפסח – מרבטח לו שלא יחטא כל השנה (האריזל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

י"ג ניסן
 [יום כ"ט]
 משלשים יום
 קודם הפסח

ג' ניסן
 כ"ט

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום

תנו ובגן חשה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

עמי'

רבינו יוסף קארו ויעא

נהגו להתענות ועושין אותו כמו תענית צבור לקרות ויחל (טור):

סימן תצג – דינים הנוהגים בימי העומר, ובו ד' סעיפים

א. נוהגים שלא לישא אשה בין פסח לעצרת עד ל"ג לעומר מפני שבאותו זמן מתו תלמידי רבי עקיבא אבל לארס ולקדש שפיר דמי ונשואין נמי מי שקפץ וכנס אין עונשין אותו. הגה: מיהו מל"ג בעומר ואילך הכל שרי (אבודרהם ובית יוסף ומנהגים):

ב. נוהגים שלא להסתפר עד ל"ג לעומר שאומרים שאז פסקו מלמות ואין להסתפר עד יום ל"ד בבוקר אלא אם כן חל יום ל"ג ערב שבת שאז מסתפרין בו מפני כבוד השבת. הגה: ובמדינות אלו אין נוהגין כדבריו אלא מסתפרין ביום ל"ג ומרבים בו קצת שמחה ואין אומרים בו תחנון (מהרי"ל ומנהגים). ואין להסתפר עד ל"ג בעצמו ולא מבערב (מהרי"ל). מיהו אם חל ביום ראשון נוהגין להסתפר ביום ו' לכבוד שבת (מהרי"ל). ומי שהוא בעל ברית או מל בנו מותר להסתפר בספירה לכבוד המילה (הגהות מנהגים):

ההפטורה לפסח לא באמצע ולא בחתימה ונוהגין לומר שיר השירים בשבת של חול המועד ואם שבת ביום טוב האחרון אומרים אותו באותו שבת וכן הדין בסוכות עם קהלת ונוהגין לומר רות בשבועות (אבודרהם). והעם נהגו שלא לברך עליהם על מקרא מגילה ולא על מקרא כתובים:

סימן תצא – סדר הברלה במוצאי יום טוב, ובו ב' סעיפים

א. במוצאי יום טוב בין במוצאי יום טוב לחול בין במוצאי יום טוב לחולו של מועד מבדיל בתפלה כמו במוצאי שבת אלא שאינו מברך לא על הנר ולא על הבשמים:

ב. יום טוב שחל להיות במוצאי שבת אומר באתה בחרתנו ותודיענו:

סימן תצב – דין תענית שני וחמישי ושני אחר המועדים, ובו סעיף אחד

א. יש נוהגים להתענות שני וחמישי ושני אחר הפסח וכן אחר חג הסוכות וממתינים עד שיעבור כל חדש ניסן ותשרי ואז מתענים. הגה: מיד שני וחמישי ושני שאפשר להתענות (דברי עצמו). ובאשכנז וצרפת

סדר הלימוד ליום י"ג ניסן יום כ"ט משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תצ – סדר תפלת יום שני ותפלת חולו של מועד

ו. בכל ימי חול המועד ושני ימים טובים אחרונים קורים (הרביעי) בספר שני בקרבנות המוספין שבפינחס ומתחיל והקרבנות עד סוף פסקא:

ז. בליל יום טוב האחרון מקדשין על היין ואין אומרים זמן. הגה: ואומרים בתפלה ובקידוש זמן חירותנו כמו ביום טוב ראשון (מהרי"ל ומנהגים):

ח. מפטירין ביום שביעי וידבר דוד וביום השמיני עוד היום בנוב לעמוד:

ט. שבת שחל בחול המועד ערבית שחרית ומנחה מתפלל כדרכו של שבת ואומר יעלה ויבא בעבודה ובמוסף אומר סדר מוסף יום חול המועד אלא שמזכיר של שבת ואומר ותתן לנו את יום המנוח הזה ויום חג המצות הזה וכן אומר את מוספי יום המנוח הזה ויום חג המצות הזה וחותם מקדש השבת וישראל והזמנים ומפטירין היתה עלי. הגה: ואין מזכירין בברכת

מונח לו ש ר
חטא כל השנה

הנה מוכא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחד ליום. כך ילמוד כל הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מוכח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל המכרים וידידים. לזכות את הרבים להיות כן עולם הבא על ידי לימוד "הלכות פסח" בכל יום. שהוא תורה לשמחה! וכך המזכה את הרבים [י"ג ניסן]. יום כ"ט משלשים יום קודם הפסח זוכה לזמנים צדיקים!

כל ההור
ממשהו חמי
פסח

עשיו

רבינו משה איסרליש

רבינו משה איסרליש זצ"ל
היה מראשי תלמידי רבינו
יוסף קארו זצ"ל. נפטר
בשנת ה'תק"ל (1700).
(200 שנה לרבינו)

**מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל א"ח 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג
שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מוהר עם רמ"א'
זההיר ממישהו חמץ בפסח – מרבטח לו שלא יחטא כל השנה (האר"ז"ל)**

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח

קודם הפסח שלשים יום

יד ניסן

ניסן ל'

מנשלים יום
קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום

לימוד שולחן ערוך הלכות פסח

לשלשים יום – עמוד אחד ליום

תנו ובגן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו

של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

גליון

ל'

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
היה מראשי תלמידי רבינו
יוסף קארו זצ"ל. נפטר
בשנת ה'תק"ל (1700).
(200 שנה לרבינו)

עמי

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
היה מראשי תלמידי רבינו
יוסף קארו זצ"ל. נפטר
בשנת ה'תק"ל (1700).
(200 שנה לרבינו)

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שיביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה.

נחבני עושה לשם יחיד קודשא בריך הוא ושיכניתיא בשם יהוה וקשם אדני מותנתים יאהדונה"י

על ידי הנעלם בהחילו ורהימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום ערב פסח

יום ל' משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תצג – דינים הנהגים בימי העומר

ג. יש נוהגים להסתפר בראש חדש אייר וטעות הוא בידם. הגה: מהיו בהרכה מקומות נוהגים להסתפר עד ראש חדש אייר ואותן לא יסתפרו מל"ג בעומר ואילך אף על פי שמותר להסתפר בל"ג בעומר בעצמו. ואותן מקומות שנוהגין להסתפר מל"ג בעומר ואילך לא יסתפרו כלל אחר פסח עד ל"ג בעומר. ולא ינהגו בעיר אחת מקצת מנהג זה ומקצת מנהג זה משום לא תתגודדו וכל שכן שאין לנהוג היתר בשתינה (דברי עצמו):

ד. נהגו הנשים שלא לעשות מלאכה מפסח ועד עצרת משקיעת החמה ואילך:

סימן תצד – סדר תפלת חג השבועות, ובו ג' סעיפים

א. ביום חמשים לספירת העומר הוא חג השבועות וסדר התפלה כמו ביום טוב של פסח אלא שאומרים את יום חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו וגומרים ההלל ומוציאין שני ספרים וקורין בראשון חמשה במבחדש השלישי עד סוף הסדר ומפטיר קורא בשני וביום הבכורים ומפטיר במרכבה דחזקאל ומסיים בפסוק ותשאני רוח:

ב. ביום השני קורים בפרשה כל הבכור עד סוף הסדרא ומפטיר קורא כמו

אתמול ומפטיר בחבקוק מן וה' בהיכל קדשו עד למנצח בנגינות:

ג. אסור להתענות במוצאי חג השבועות. הגה: ואין אומרים תחנון מתחלת ראש חדש סיון עד ח' בו דהיינו אחר אסרו חג (הגהות מיימוני הלכות תפלה ומנהגים). ונוהגין לשטוח עשבים בשבועות בבית הכנסת והבתים זכר לשמחת מתן תורה ונוהגין בכמה מקומות לאכול מאכלי חלב ביום ראשון של שבועות: ונראה לי הטעם שהוא כמו השני תבשילין שלוקחים בליל פסח זכר לפסח וזכר לחגיגה כן אוכלים מאכל חלב ואחר כך מאכל בשר וצריכין להביא עמהם ב' לחם על השלחן שהוא במקום המזבח ויש בזה זכרון לב' הלחם שהיו מקריבין ביום הבכורים:

סימן קיז – דיני ברכת השנים, ובו ח' סעיפים

א. ברכת השנים צריך לומר בה בימות הגשמים ותן טל ומטר ומתחילין לשאול מטר בחוצה לארץ בתפלת ערבית של יום ס' אחרי תקופת תשרי (ויום התקופה הוא בכלל הס'. הגהות מיימוני פרק ב'). ובארץ ישראל מתחילין לשאול מליל ז' במרחשון ושואלין עד תפלת המנחה של ערב יום טוב הראשון של פסח ומשם ואילך פוסקין מלשאול:

ב. יחידים הצריכים למטר בימות החמה אין שואלין אותו בברכת השנים אלא בשומע תפלה ואפילו עיר גדולה כננוה או ארץ אחת כולה כמו ספרד

בכללה או אשכנז בכללה כיחידים דמו בשומע תפלה ומיהו אם בארץ אחת כולה הצריכים מטר בימות החמה טעה בה יחיד ושאל מטר בברכת השנים (אם רוצה) חוזר ומתפלל בתורת נדבה בלא שאלה בברכת השנים (אבל אינו מחויב לחזור כלל) (בית יוסף בשם מהר"א והרמב"ן והר"ן סביר להו כהרא"ש):

ג. אם שאל מטר בימות החמה מחזירין אותו:

ד. אם לא שאל מטר בימות הגשמים מחזירין אותו אף על פי ששאל טל אבל אם שאל מטר ולא טל אין מחזירין אותו:

ה. אם לא שאל מטר וזכר קודם שומע תפלה אין מחזירין אותו ושואל בשומע תפלה. (ואם היה לו תענית וצריך לומר עננו יאמר השאלה קודם עננו) (אבודרהם). ואם לא נזכר עד אחר שומע תפלה אם לא עקר רגליו חוזר לברכת השנים ואם עקר רגליו חוזר לראש התפלה ואם השלים תפלתו ואינו רגיל לומר תחנונים אחר תפלתו אף על פי שעדיין לא עקר רגליו כעקורים דמי ואם נזכר אחר שחתם שומע תפלה קודם שהתחיל רצה נראה שאומר ותן טל ומטר ואחר כך אומר רצה:

* * *

סֵפֶר
זוהר לְפִנְיֵי הַשָּׁלֵם
כֶּרֶךְ א'

מִזְרָח - רֶשֶׁב"י